

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

LEGE
pentru stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și
pentru modificarea și completarea unor acte normative

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

2.1 Sursa proiectului de act normativ

Inițiativa Guvernului României, având în vedere:

Planul Național de Redresare și Reziliență al României (PNRR)-componenta MF din PNRR, respectiv Componenta 8 - Reforma fiscală și reforma sistemului de pensii, potrivit angajamentelor din jalonul 207; Planul Bugetar-Structural pe Termen Mediu (PBSTM) al României, Reforma fiscală care stabilește măsuri necesare unei consolidări fiscale semnificative, pentru creșterea eficienței și a echității sistemului fiscal și în domeniul sănătății, alinierea nivelului veniturilor fiscale din România la media statelor din Uniunea Europeană, ca pondere în Produsul Intern Brut;

Programul de Guvernare aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 25/2025 pentru acordarea încrederii Guvernului;

Luând în considerare evaluarea schemelor de garantare care deservește piața românească (fondurile și programele de sprijin/garantare a creditelor existente în România) efectuată de Banca Mondială, precum și a în contextul recomandărilor Băncii Mondiale, dat fiind faptul că FRC nu își mai îndeplinește mandatul inițial, iar scopul și modelul său de afaceri nu mai sunt în concordanță cu nevoile pieței,

Ținând cont de faptul că se impune adoptarea unor măsuri care țin de buna administrare a companiilor de stat, prin stabilirea unui cadru care să permită adoptarea flexibilă a unui sistem de administrare și conducere cu un număr redus de membri, bazat pe eficiență și reducerea costurilor

În considerarea faptului că elementele sus-menționate vizează o prioritate a strategiei de guvernare și constituie o situație a cărei reglementare nu poate fi amânată, în vederea reducerii cheltuielilor la nivelul companiilor de stat,

având în vedere angajamentul de reformare a cadrului legislativ din domeniul impozitelor și taxelor locale asumat de Guvernul României prin Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR), Reforma R4 – Revizuirea cadrului fiscal și Investiția I7 -Asistență tehnică pentru revizuirea cadrului fiscal din cadrul Componentei 8 - Reforma fiscală și reforma sistemului de pensii, potrivit jalonului 205 "Analiza sistemului fiscal al României cu scopul de a formula recomandări pentru a se asigura faptul că sistemul fiscal contribuie la promovarea și menținerea unei creșteri economice sustenabile", jalonului 207 "Intrarea în vigoare a: - modificărilor aduse Codului fiscal (Legea nr. 227/2015) în vederea reducerii și/sau a eliminării altor stimulente fiscale cu scopul de a simplifica sistemul fiscal, de a-l face mai eficient, mai transparent și mai echitabil până în 2024 legislației de extindere a impozitării ecologice" și jalonului 237 "Sistem informatic care permite implementarea unui model automat de evaluare a proprietăților".

Inițiativa Ministerului Transporturilor și Infrastructurii (MTI) având în vedere angajamentul asumat potrivit jalonul 59 "Intrarea în vigoare a legislației ce vizează punerea în aplicare a unui nou sistem de taxare bazat pe distanța parcursă pentru vehiculele grele de marfă (camioane) și a unor taxe mai mari de proprietate pentru

cele mai poluante vehicule de pasageri (autoturisme/autobuze/autocare), pe baza principiului „poluatorul plătește” și a principiului impozitării ecologice”, aferent Reformei 1 - Transport sustenabil, decarbonizare și siguranță rutieră din cadrul Componentei 4 – Transport sustenabil din PNRR, și respectiv studiul comparativ realizat cu sprijinul Băncii Mondiale (BM), prin care au fost analizate sistemele de impozitare a proprietății privind mijloacele de transport de pasageri din mai multe state europene și explorate modalități de aplicare a principiului impozitării ecologice

2.2 Descrierea situației actuale

Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare

* Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Codul de procedură fiscală*, stabilește la art 7, faptul că, în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, procedurile de administrare se realizează în funcție de clasa/subclasa de risc fiscal în care sunt încadrați contribuabilii ca urmare a analizei de risc efectuate de organul fiscal. Astfel, contribuabilii se încadrează în 3 clase de risc, după cum urmează:

- a) contribuabili cu risc fiscal mic;
- b) contribuabili cu risc fiscal mediu;
- c) contribuabili cu risc fiscal ridicat.

Criteriile generale în funcție de care se stabilește clasa/subclasa de risc fiscal sunt următoarele:

- a) criterii cu privire la înregistrarea fiscală;
- b) criterii cu privire la depunerea declarațiilor fiscale;
- c) criterii cu privire la nivelul de declarare;
- d) criterii cu privire la realizarea obligațiilor de plată către bugetul general consolidat și către alți creditori.

Încadrarea în aceste clase de risc fiscal se realizează de organul fiscal, însă criteriile generale nu fac referire și la utilizarea instrumentelor de plată fără numerar, la capacitatea financiară de a achita obligațiile fiscale ori la informațiile privind faptele înscrise în cazierul fiscal.

*Articolul 92 din Codul de procedură fiscală reglementează regulile privind declararea în inactivitate a contribuabililor/plătitorilor precum și regulile de reactivare a acestora. Astfel contribuabilul/plătitorul persoană juridică sau orice entitate fără personalitate juridică este declarat inactiv și îi sunt aplicabile prevederile din Codul fiscal privind efectele inactivității dacă se află în una dintre următoarele situații:

- a) nu își îndeplinește, pe parcursul unui semestru calendaristic, nicio obligație declarativă prevăzută de lege;
- b) se sustrage controalelor efectuate de organul fiscal central prin declararea unor date de identificare a domiciliului fiscal care nu permit organului fiscal identificarea acestuia;
- c) organul fiscal central constată că nu funcționează la domiciliul fiscal declarat;
- d) inactivitatea temporară înscrisă la registrul comerțului;
- e) durata de funcționare a societății este expirată;
- f) societatea nu mai are organe statutare;
- g) durata deținerii spațiului cu destinația de sediu social este expirată.

Efectele inactivității, astfel cum rezultă din dispozițiile Codului fiscal vizează, în principal, următoarele aspecte:

- Contribuabilii care desfășoară activități economice în perioada de inactivitate, sunt supuși obligațiilor privind plata impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale obligatorii, dar, în perioada respectivă, nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate [art. 11 alin. (6) din Codul fiscal].

- Beneficiarii care achiziționează bunuri și/sau servicii de la persoane impozabile stabilite în România, după înscrierea acestora ca inactivi în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor respective, cu excepția achizițiilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri/servicii de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului, potrivit Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare [art. 11 alin. (7) din Codul fiscal].

- Nu sunt deductibile cheltuielile înregistrate în evidența contabilă, care au la bază un document emis de un contribuabil declarat inactiv, cu excepția celor reprezentând achiziții de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită și/sau a achizițiilor de bunuri/servicii de la persoane impozabile aflate în procedura falimentului potrivit Legii nr. 85/2014 [art. 25 alin. (4) lit. j) din Codul fiscal].

- Înscrierea în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale este condiționată și de starea de inactivitate, în sensul că nu se înregistrează în acest registru entitățile/unitățile de cult care, la data depunerii cererii de înscriere, a fost declarate inactive [art. 25 alin. (4¹) lit. e) din Codul fiscal].

Un alt efect al stării de inactivitate este înscrierea în cazierul fiscal al persoanei juridice sau entității fără personalitate juridică declarate inactivă, cât și al reprezentanților legali sau reprezentanților desemnați ai acestora a inactivității fiscale, declarată potrivit legii, cu excepția inactivității fiscale declarate ca urmare a înscrierii inactivității temporare la registrul comerțului [art. 4 alin. (4) lit. c) coroborat cu alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, cu modificările și completările ulterioare].

Este de menționat că, potrivit art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 cazierul fiscal se utilizează în scopul prevenirii și combaterii evaziunii fiscale, precum și al eficientizării de către organele fiscale a procesului de administrare a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri ale bugetului general consolidat datorate de către contribuabili, prin asigurarea accesului la informații care relevă modul de respectare a legislației fiscale, contabile, vamale și a disciplinei financiare de către contribuabili.

Potrivit datelor furnizate de ANAF, în prezent sunt înregistrați 462.730 contribuabili/plătitori inactivi, din care cu obligații fiscale neachitate 120.322 de contribuabili/plătitori. (3,53 mld. lei). Este de precizat că în starea de inactivitate se află 292.330 contribuabili/plătitori de mai mult de 5 ani, 61.811 în stare de inactivitate între 3-5 ani, și sub 3 ani 108.589 contribuabili/plătitori.

* În prezent, Codul de procedură fiscală, reglementează la Titlu VII - Colectarea creanțelor fiscale, pentru contribuabilii care se află în dificultate financiară posibilitatea eșalonării la plată a obligațiilor fiscale restante, reglementată la Capitolul IV, precum și o procedură simplificată respectiv eșalonarea la plată, în formă simplificată, reglementată la Capitolul IV¹.

Astfel, eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale reglementată la Capitolul IV din Codul de procedură fiscală, permite:

- eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale pe o perioadă de maxim 5 ani, situație în care debitorul beneficiază și de amânarea la plată în vederea anulării/reducerii penalităților de întârziere/nedeclarare, în condițiile acestui act normativ. În acest caz, debitorii trebuie să constituie garanții care să acopere sumele eșalonate la plată, dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată (nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere), plus un procent de până la 16% din sumele eșalonate la plată, în funcție de perioada de eșalonare la plată. La finalizarea eșalonării, respectiv atunci când sumele eșalonate la plată au fost stinse în totalitate și au fost respectate condițiile de menținere a eșalonării la plată, debitorul beneficiază de anularea penalităților de întârziere amânate la plată (0,01% pentru fiecare zi de întârziere) respectiv reducerea cu 75% a penalităților de nedeclarare (0,08% pentru fiecare zi de întârziere);
- eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale pe o perioadă de cel mult 1 an în cazul debitorilor cu risc fiscal mic, caz în care trebuie să constituie o garanție în valoare de minimum 20% din sumele ce pot face

obiectul eşalonării la plată, precum şi a penalităţilor de întârziere/nedeclarare ce pot face obiectul amânării la plată. În acest caz, pe lângă penalităţile de întârziere se amână la plată în vederea anulării şi un procent de 50 % din dobânzi;

- eşalonarea la plată a obligaţiilor fiscale pe o perioadă de maxim 5 ani, în situaţia în care debitorul deţine bunuri în proprietate dar acestea sunt insuficiente pentru a constitui garanţiile prevăzute de lege. În acest caz, penalităţile de întârziere nu se amână la plată, se includ în eşalonare şi nu se anulează;
- eşalonarea la plată a obligaţiilor fiscale pe o perioadă de maxim 6 luni, pentru situaţia în care debitorul nu deţine bunuri în proprietate şi nu poate constitui niciun fel de garanţie. În acest caz penalităţile de întârziere nu se amână la plată, se includ în eşalonare şi nu se anulează.

Este de menţionat că, potrivit art. 184 alin. (6), eşalonarea la plată nu se acordă pentru:

- a) obligaţiile fiscale care au făcut obiectul unei eşalonări care şi-a pierdut valabilitatea;
- b) obligaţiile fiscale care au scadenţa şi/sau termenul de plată după data eliberării certificatului de atestare fiscală;
- c) obligaţiile fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, intră sub incidenţa art. 167, în limita sumei de rambursat/de restituit/de plată de la buget;
- d) obligaţiile fiscale stabilite prin acte administrative fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, sunt suspendate în condiţiile art. 14 sau 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare. În cazul în care suspendarea executării actului administrativ fiscal încetează după data comunicării unei decizii de eşalonare la plată, debitorul poate solicita includerea în eşalonare a obligaţiilor fiscale ce au făcut obiectul suspendării, precum şi a obligaţiilor fiscale accesorii aferente. În acest scop, organul fiscal competent comunică debitorului o înştiinţare de plată privind obligaţiile fiscale individualizate în acte administrative pentru care a încetat suspendarea executării, precum şi deciziile referitoare la obligaţiile fiscale accesorii aferente;
- e) obligaţiile fiscale/bugetare care reprezintă ajutor de stat sau de minimis de recuperat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat;
- f) obligaţiile fiscale care reprezintă accize.

Potrivit datelor furnizate de ANAF, la data de 31.05.2025, se aflau în derulare eşalonări la plată, din care:

- eşalonare clasică acordată unui număr de 8.159 debitori;
- cu risc fiscal mic acordată unui număr de 367 debitori.

Valoarea totală a arieratelor eşalonate la plată, inclusiv accesorii, fiind de:

- 4.931,18 milioane lei în cazul eşalonării clasice;
- 110,38 milioane lei în cazul eşalonării la plată cu risc fiscal mic.

Este de menţionat că, în prezent, potrivit art. 194 alin. (1), literele e) şi f) din Codul de procedură fiscală, pentru a se menţine eşalonarea la plată contribuabilul trebuie să achite obligaţiile fiscale administrate de organul fiscal, nestinse la data comunicării deciziei de eşalonare la plată şi care nu fac obiectul eşalonării la plată, precum şi creanţele stabilite de alte organe decât organele fiscale şi transmise spre recuperare organelor fiscale, precum şi amenzile de orice fel, pentru care au fost comunicate somaţii după data comunicării deciziei de eşalonare la plată, în cel mult 180 de zile de la comunicarea somaţiei sau până la finalizarea eşalonării la plată în situaţia în care termenul de 180 de zile se împlineşte după data stingerii în totalitate a obligaţiilor fiscale eşalonate la plată, cu excepţia situaţiei în care contribuabilul a solicitat modificarea eşalonării la plată potrivit art. 195 din acelaşi act normativ.

* O măsură alternativă, pentru contribuabili este aceea a accesării eşalonării la plată, în formă simplificată, care se acordă pentru obligaţiile fiscale principale şi accesorii restante a căror vechime este de maximum 12 luni anterioare datei depunerii cererii şi nestinse până la data eliberării certificatului de atestare fiscală.

În acest caz, procedura și documentele depuse de debitori sunt simplificate, în sensul că se acordă eșalonare numai în baza unei cereri, fără a fi depuse alte documente.

* În temeiul art.247 alin. (3¹) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, procedura de vânzare la licitație prin mijloace electronice se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în cazul creanțelor administrate de organul fiscal central.

Prin art. 250 se reglementează procedura de derulare a licitațiilor, care se organizează cu participarea fizică, la sediile organelor de executare.

Regulile astfel reglementate sunt aplicabile doar în contextul licitațiilor organizate în astfel de condiții, ori în contextul digitalizării activității ANAF, pentru implementarea proiectului finanțat prin PNRR, respectiv a proiectului „Digitalizarea activității de valorificare – Informatizarea și eficientizarea activității de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului și a bunurilor sechestrate în activitatea de executare silită a creanțelor bugetare”, aferent Jalonului 218 - II. Creșterea conformării voluntare a contribuabililor prin dezvoltarea serviciilor digitale, se impune adaptarea legislației actuale astfel încât valorificarea bunurilor prin licitație să se realizeze prin mijloace electronice.

Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare

Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, reglementează la cap. I Instituirea unor măsuri de restructurare a obligațiilor bugetare restante la data de 31 decembrie 2021.

Măsura a avut ca scop revitalizarea și evitarea deschiderii procedurii insolvenței a contribuabililor care aveau disfuncționalități de natură structurală, fiind creată posibilitatea restructurării fiscale a datoriei pe care le-au acumulat debitorii, în decursul timpului și nu au avut posibilitatea să le achite.

Restructurarea obligațiilor bugetare poate fi constituită din una sau mai multe măsuri, însă una dintre aceste măsuri trebuie să fie reprezentată de înlesnirea la plata obligațiilor bugetare. Astfel, măsurile de restructurare a obligațiilor bugetare care pot fi propuse prin planul de restructurare sunt următoarele:

- a) înlesniri la plata obligațiilor bugetare. Prin înlesniri la plata obligațiilor bugetare, se înțelege plata eșalonată a obligațiilor bugetare principale, precum și amânarea la plată a accesoriilor și/sau a unei cote din obligațiile bugetare principale, în vederea anulării.
- b) conversia în acțiuni a obligațiilor bugetare principale, în condițiile reglementate la art. 264 din Codul de procedură fiscală;
- c) stingerea obligațiilor bugetare principale prin darea în plată a unor bunuri imobile ale debitorului, potrivit dispozițiilor art. 263 din Codul de procedură fiscală;
- d) anularea unor obligații bugetare principale.

Actul normativ prevede posibilitatea debitorului să depună o singură cerere de modificare/menținere a înlesnirii la plată într-un an calendaristic sau, după caz, într-o fracțiune de an calendaristic.

Potrivit datelor furnizate de ANAF, în prezent beneficiază de restructurarea obligațiilor fiscale un număr de 535 contribuabili, cu valoarea totală a arieratelor de 7.272,21 milioane lei. De asemenea reiese că sunt cazuri în care debitorii nu achită obligațiile fiscale/bugetare urmare a depunerilor în cascadă a cererilor de modificare /menținere a înlesnirii la plată astfel încât să extindă termenele de plată.

Cesiunea părților sociale

Potrivit cadrului legal actual cesiunea părților sociale ale asociatului unei societăți cu răspundere limitată care deține controlul societății se poate realiza indiferent dacă societatea în cauză figurează cu obligații de plată la bugetul general consolidat administrat de organul fiscal central.

Capitalul social

Începând cu anul 2020, prin Legea nr. 223/2020 pentru simplificarea și debirocratizarea transferului de părți sociale și a vărsării capitalului social prin modificarea Legii societăților nr. 31/1990, cu modificările și completările ulterioare, în cazul unei societăți cu răspundere limitată (SRL), care reprezintă majoritatea covârșitoare a societăților comerciale în România, a fost eliminată limita minimă a capitalului social subscris și vărsat de către aceste societăți la înființarea lor (care era ne semnificativă oricum – 200 lei), efectul fiind acela că acum nivelul minim al capitalului social este de 1 leu.

Potrivit Legii nr.31/1990, în cazul societăților cu răspundere limitată asociații acestora răspund în limita capitalului social subscris, respective un leu la această dată. Ca efecte ale acestui fapt, se identifică următoarele:

(i) nu există niciun element de natură financiară care să responsabilizeze persoanele care înființează o societate în scopul desfășurării unor afaceri mai mici sau mai mari, față de partenerii economici și sociali, nefiind impus nici măcar un vărsământ minim de capital care să acopere cel puțin cheltuielile de înființare ale societăților;

(ii) se încurajează înființarea unui număr mare de societăți doar în scopul fraudării partenerilor de afaceri și a statului, care intră pe piață și tranzacționează direct pe datorii și fără a exista posibilități reale și eficiente de atragerea răspunderii administratorilor și asociaților pentru recuperarea creanțelor în cazul falimentului ;

(iii) nu există nicio răspundere față de creditorii pentru prejudiciile create acestora decât în cazul în care aceștia au reușit în instanțele de judecată să dovedească intenția de neplată a datoriilor, după foarte mulți ani, în cazuri rare și ne semnificative.

Legea nr. 70/2015 pentru întărirea disciplinei financiare privind operațiunile de încasări și plăți în numerar și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată.

Având în vedere fenomenul de fraudă și evaziune fiscală care se manifestă în România și pornind de la necesitatea dezvoltării unor instrumente de verificare a realității operațiunilor economice, evidențiate în documente de livrare/achiziție, în vederea creșterii gradului de colectare a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații datorate bugetului general consolidat al statului, a fost necesară adoptarea unui act normativ prin care să se asigure întărirea disciplinei financiare, ca important instrument de combatere a evaziunii fiscale și a fraudei fiscale, prin stabilirea unei trasabilități a fluxurilor bănești prin operațiuni bancare, întrucât operațiunile economice reflectate prin tranzacții bancare pot fi urmărite cu ușurință de autoritățile fiscale, pe când tranzacțiile cash scapă acestui control. Rolul acestor măsuri este scoaterea la vedere a tranzacțiilor făcute în prezent cu plata în numerar care, în fapt, reprezintă venituri impozabile, în foarte multe cazuri, nedeclarate.

Astfel, a fost adoptată Legea nr. 70/2015 pentru întărirea disciplinei financiare privind operațiunile de încasări și plăți în numerar și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată

Pentru realizarea obiectivelor urmărite prin promovarea acestui act normativ, în legea sus-menționată au fost incluse prevederi referitoare la limitarea operațiunilor în numerar.

În urma controalelor efectuate de organele ANAF s-a constatat faptul că acestea nu au avut efectul scontat întrucât, în prezent, există un număr mare de operatori economici care nu au deschis un cont bancar și care încă mai folosesc numerarul ca instrument de plată.

Având în vedere aceste aspecte, în vederea eficientizării activității privind încasarea veniturilor bugetare, este necesară realizarea unor intervenții legislative care să conducă la diminuarea operațiunilor cu numerar efectuate de persoanele juridice.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată

Prin Legea nr. 406/2023 a fost extinsă sfera subiecților ce intră sub incidența OUG 193/2002 prin instituirea în sarcina persoanelor fizice sau juridice prevăzute la art. 4 din Legea nr. 265/2022 a obligației de a asigura

implementarea și de a accepta cel puțin un instrument de plată fără numerar.

Or, potrivit alin. (3) al art. 1 din OUG nr. 193/2002 persoanele juridice care desfășoară activități de comerț cu amănuntul și cu ridicata, așa cum acestea sunt definite de Ordonanța Guvernului nr. 99/2000, precum și cele care desfășoară activități de prestări de servicii, care realizează în cursul unui an încasări în numerar cu o valoare mai mare de 50.000 lei, au obligația să accepte ca mijloc de plată cardurile de debit, de credit sau preplătite, prin intermediul unui terminal POS și/sau al altor soluții moderne de acceptare, aplicații ce facilitează acceptarea plăților electronice.

Astfel, în reglementarea actuală, la art. 1 din OUG 193/2002 există o suprapunere parțială a dispozițiilor alin. (1^{^2}) cu cele ale alin. (3), respectiv norma introdusă la alin. (1^{^2}) cuprinde și persoanele juridice vizate de alin. (3), dar pentru care este reglementat un prag de 50.000 lei, neaplicabil în cazul ipotezei de reglementare de la alin. (1^{^2}).

În aceste condiții, având în vedere că:

- din expunerea de motive a Legii nr. 406/2023, rezultă că introducerea alin. (1^{^2}) a avut ca scop impulsivarea utilizării mijloacelor moderne de plată de către comercianții care operează pe teritoriul României;
- extinderea sferei subiecților ce intră sub incidența legii este o măsură ce ar putea contribui la combaterea evaziunii fiscale prin stabilirea trasabilității fluxurilor bănești prin operațiuni bancare,
- pragul de 50.000 de lei prevăzut la alin. (3) pentru o parte dintre categoriile de persoane juridice enumerate și la alin. (1^{^2}) este de natură să creeze dificultăți în aplicarea legii, pentru a se evita suprapunerea acestor reglementări, pentru clarificarea normei și pentru a oferi posibilitatea posesorilor de carduri, de a utiliza acest mijloc de plată la un număr mai mare de operatori economici, este necesară amendarea actului normativ.

Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare

Titlul II - Impozitul pe profit

1. În cadrul dialogului cu mediul de afaceri, au fost primite numeroase solicitări de la organizații patronale reprezentative pentru mediul de afaceri dar și contribuabili individuali (de exemplu adresa Camerei Americane de Comerț în România –AmCham, Asociației Companiilor de Distribuție de Bunuri din România, Consiliul Investitorilor Străini, Melinda – Impex Steel S.A, Asociația Oamenilor de Afaceri din România, Metro AG, Ambasada României în Republica Coreea(pentru Grupul Hyosung Coreea), Bioeel, Purem Oradea S.R.L, etc) de eliminare a impozitului minim pe cifra de afaceri.

IMCA a fost instituit începând cu 1 ianuarie 2024/anul modificat care începe în anul 2024, în cazul plătitorilor de impozit pe profit, care au realizat în anul precedent, o cifră de afaceri peste 50.000.000 euro și care în anul de calcul determină un impozit pe profit, cumulat de la începutul anului fiscal/anului fiscal modificat până la sfârșitul trimestrului/anului de calcul, mai mic decât impozitul minim pe cifra de afaceri.

În principal, pentru acest sistem de impozitare mediul de afaceri evidențiază următoarele:

- o înseamnă o impozitare disproporționată a marilor contribuabili care pune în pericol creșterea economiei, cu riscul ca unele companii să își limiteze activitatea în țara noastră din cauza rentabilității reduse sau să migreze în alte țări ale Uniunii Europene;
- o pierderea competitivității în raport cu alte state, întrucât o astfel de impozitare a cifrei de afaceri este aproape inexistentă în țările dezvoltate (a se vedea sondajul FIC –Business Sentiment Index);

o existența la nivelul OCDE a Pilonului 2, transpus în legislația națională prin Legea nr.431/2023 privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni, care este o formulă potrivită de a reduce riscul erodării bazei impozabile și al transferurilor de profit la nivelul grupurilor de întreprinderi multinaționale;

o de exemplu, sectorul distribuțiilor de bunuri este unul din sectoarele cele mai afectate, având în vedere rata de profitabilitate foarte scăzută, între 0,47% și 3%, consecințele fiind închiderea unor afaceri, concedieri ale salariaților, eliminarea investițiilor, diminuarea activității, etc

În acest context, pentru stimularea realizării de investiții și îmbunătățirea competitivității se propune eliminarea IMCA, începând cu anul 2026.

2. În cadrul Programului de Guvernare, una dintre măsurile avute în vedere pentru creșterea veniturilor la bugetul de stat și combaterea evaziunii fiscale este cea referitoare la reducerea deductibilității pentru categorii de cheltuieli care facilitează diminuarea profitului (de exemplu, cheltuieli de consultanță a companiilor-mamă pentru sucursale etc.).

Luând în considerare bunele practici aplicabile în alte state (Polonia, Ungaria, SUA, etc), se propune ca pentru contribuabilii care depășesc un anumit procent cu cheltuielile aferente drepturilor de proprietate intelectuală, cheltuielile de management, consultanță, cu entități afiliate care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România, în raport cu totalul cheltuielilor, aceste cheltuieli efectuate cu persoane afiliate nerezidente să fie considerate nedeductibile la calculul rezultatului fiscal, cu anumite excepții.

Titlul IV - Impozitul pe venit

1. În prezent, în cazul contribuabililor care realizează venituri din activități independente, altele decât venituri din profesii liberale, pentru care venitul net anual se determină pe baza normelor de venit de la locul desfășurării activității, nivelul normei de venit pentru fiecare activitate desfășurată de contribuabil nu poate fi mai mic decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulțit cu 12.

Direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, respectiv a municipiului București au următoarele obligații:

a) stabilirea nivelului normelor de venit;

b) publicarea acestora, anual, în cursul trimestrului IV al anului anterior celui în care urmează a se aplica, precum și a coeficienților de corecție stabiliți prin consultarea consiliilor județene/Consiliului General al Municipiului București, după caz.

2. În prezent, printre activitățile independente pentru care venitul net se determină pe baza normelor anuale de venit se regăsește și activitatea de “Închiriere de camere în scop turistic”, conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 925/2017 privind aprobarea Nomenclatorului activităților independente pentru care venitul net se poate determina pe baza normelor anuale de venit, activități desfășurate de contribuabilii care realizează venituri din activități de producție, comerț, prestări de servicii, cu modificările ulterioare. Contribuabilii care obțin astfel de venituri pot opta pentru determinarea venitului net anual în sistem real, pe baza contabilității în partidă simplă.

Impozitul anual datorat se calculează de către contribuabil, pe baza datelor din Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

De asemenea, potrivit prevederilor legale în vigoare, în categoria veniturilor din cedarea folosinței bunurilor se cuprind și veniturile obținute de către proprietar din închirierea în scop turistic a unui număr de camere cuprins între unu și 5 camere inclusiv, în cursul unui an fiscal, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea, pentru care se datorează impozit pe venitul stabilit ca normă anuală de venit.

Nivelul normelor anuale de venit, pe categorii de localități, în funcție de amplasamentul locuinței, se stabilește prin ordin al ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului.

Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului transmite anual Agenției Naționale de Administrare Fiscală nivelul normelor anuale de venit, în cursul trimestrului IV, dar nu mai târziu de data de 30 noiembrie a anului anterior celui în care urmează a se aplica.

Închirierea în scop turistic de către proprietari a camerelor situate în locuințele proprietate personală, altele decât cele care constituie structuri de primire turistică, potrivit legislației specifice reprezintă oferirea posibilității de ședere pentru o perioadă de minimum 24 de ore și maximum 30 de zile într-un an calendaristic oricărei persoane care călătorește în scop turistic în afara mediului său obișnuit de viață.

În cazul depășirii numărului de 5 camere de închiriat în cursul anului fiscal, în anul fiscal următor determinarea venitului net se realizează în sistem real, veniturile fiind supuse impunerii potrivit prevederilor cap. II - Venituri din activități independente.

Impozitul anual datorat se calculează de către contribuabil, pe baza datelor din Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

În situația în care chiria reprezintă echivalentul în lei al unei valute, venitul brut anual se determină pe baza chiriei lunare evaluate la cursul de schimb mediu anual al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din anul de realizare a venitului.

Contribuabilii care realizează venituri din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, cuprinsă între una și 5 camere inclusiv, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea și care obțin venituri determinate pe baza normei anuale de venit nu au obligații de completare a Registrului de evidență fiscală și de conducere a evidenței contabile. Totodată, aceștia au obligația, pentru fiecare an fiscal, să completeze și să păstreze fișa capacității de cazare, astfel încât să permită identificarea și controlul, de către organul fiscal competent, a informațiilor utilizate la completarea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoane fizice.

Modelul, conținutul, precum și modalitatea de gestionare a formularului tipizat "Fișa capacității de cazare" se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

În situația în care contribuabilii care au realizat într-un an fiscal venituri din închirierea în scop turistic a unui număr de peste 5 camere închiriate în scop turistic, situate în locuințe proprietate personală, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea, determină, în anul fiscal următor, venitul net anual în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, și au obligația de a completa Registrul de evidență fiscală.

3. Potrivit legislației în vigoare, veniturile sub forma câștigurilor din transferul titlurilor de valoare și din operațiuni cu instrumente financiare derivate, efectuate prin entitățile prevăzute de lege, se impun la fiecare transfer/operațiune prin reținere la sursă astfel:

a) în cazul titlurilor de valoare:

(i) prin aplicarea unei cote de 1% asupra fiecărui câștig din transferul titlurilor de valoare care au fost

dobândite și înstrăinate într-o perioadă mai mare de 365 de zile, inclusiv, de la data dobândirii;

(ii) prin aplicarea unei cote de 3% asupra fiecărui câștig din transferul titlurilor de valoare care au fost dobândite și înstrăinate într-o perioadă mai mică de 365 de zile de la data dobândirii;

b) în cazul operațiunilor cu instrumente financiare derivate:

(i) prin aplicarea unei cote de 1% asupra fiecărui câștig din efectuarea de operațiuni cu instrumente financiare derivate deținute o perioadă mai mare de 365 de zile, inclusiv, de la data dobândirii;

(ii) prin aplicarea unei cote de 3% asupra fiecărui câștig din efectuarea de operațiuni cu instrumente financiare derivate deținute o perioadă mai mică de 365 de zile de la data dobândirii.

Totodată, în cazul câștigului net anual din transferul titlurilor de valoare și orice alte operațiuni cu instrumente financiare, care nu sunt efectuate prin entitățile prevăzute de lege, precum și din transferul aurului de investiții, în prezent cota de impozitare este de 10%.

4. În prezent în cazul veniturilor din transferul de monedă virtuală, impozitul pe venit datorat se calculează de către contribuabil, pe baza declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra câștigului din transferul de monedă virtuală, determinat ca diferență pozitivă între prețul de vânzare și prețul de achiziție, inclusiv costurile directe aferente tranzacției. Câștigul sub nivelul a 200 lei/tranzacție nu se impozitează cu condiția ca totalul câștigurilor într-un an fiscal să nu depășească nivelul de 600 lei.

Titlul V - Contribuții sociale obligatorii

În prezent, persoanele fizice care în anul fiscal au realizat venituri din activități independente, din una sau mai multe surse, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate la o bază anuală de calcul egală cu suma rezultată prin cumularea venitului net anual realizat/brut sau normei anuale de venit, respectiv a normei anuale de venit ajustate, după caz, care nu poate fi mai mare decât cea corespunzătoare unei baze anuale de calcul egale cu nivelul de 60 de salarii minime brute pe țară.

În situația în care baza anuală de calcul, cumulată din una sau mai multe surse de venit, este mai mică sau egală cu nivelul de 60 de salarii minime brute pe țară, persoanele fizice care în cursul anului fiscal obțin exclusiv venituri din activități independente realizate în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care calcularea, reținerea, plata și declararea contribuției de asigurări sociale de sănătate a fost efectuată de plătitorii de venituri, nu au obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice în vederea stabilirii contribuției de asigurări sociale de sănătate.

În cazul veniturilor realizate în baza contractelor de activitate sportivă, plătitorii veniturilor calculează și rețin contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către beneficiarul venitului, la momentul plății venitului, prin aplicarea cotei de 10% asupra bazei de calcul egale cu venitul brut, care nu poate fi mai mare decât cea corespunzătoare unei baze anuale de calcul egale cu nivelul de 60 de salarii minime brute pe țară. Contribuabilii au obligația recalculării contribuției de asigurări sociale de sănătate, prin depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate, la termenele și în condițiile prevăzute la Titlul IV - Impozitul pe venit, dacă au realizat în cursul anului fiscal venituri din activități independente pentru care contribuția de asigurări sociale de sănătate reținută la sursă de către plătitorii de venituri este mai mare decât cea corespunzătoare unei baze de calcul egale cu nivelul de 60 de salarii minime brute pe țară.

Titlul IX – Impozite și taxe locale

În PNRR s-a prevăzut în sarcina MF, în cazul jalonului 205, efectuarea, cu sprijinul asistenței tehnice, al serviciilor de consiliere și de consultanță, o analiză a modului în care poate fi îmbunătățită structura

sistemului fiscal/legislației fiscale din România astfel încât sistemul fiscal să contribuie la promovarea și menținerea unei creșteri economice durabile, cu accent și pe eliminarea treptată a stimulentele fiscale și a lacunelor fiscale în ceea ce privește impozitul pe proprietate (și anume impozitele locale) și - orientarea regimului fiscal către aplicarea de taxe ecologice, ținând seama de impactul de redistribuire a veniturilor al acestei măsuri.

De asemenea, în cazul jalonului 207 având ca și indicator ”Dispoziție legală care indică intrarea în vigoare a cadrului legislativ privind reducerea și/sau eliminarea stimulentele fiscale și extinderea impozitării ecologice” s-a prevăzut că noua lege va modifica Codul fiscal prin punerea în aplicare a recomandărilor rezultate în urma revizuirii sistemului fiscal (a se vedea jalonul 205) pentru a se asigura că sistemul fiscal contribuie la promovarea și menținerea unei creșteri economice durabile. Aceste modificări vor fi introduse treptat până în ianuarie 2024.

Dispoziție legală care indică intrarea în vigoare a cadrului legislativ privind reducerea și/sau eliminarea stimulentele fiscale și extinderea impozitării ecologice.

Potrivit recomandărilor BM, ca parte a asistenței tehnice acordată MF este necesară o limitare strictă a facilităților fiscale de la impozitele pe proprietate la cele destinate persoanele cu venituri mici sau persoanele în vârstă, clădirilor guvernamentale și unei game cât mai limitate de organizații de utilitate publică, context în care este necesar să se efectueze cu privire la acestea o reevaluare periodică și o analiză cost-beneficiu.

Ca regulă generală potrivit prevederilor Titlului IX – Impozite și taxe locale din Codul fiscal, orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România, teren situat în România sau un mijloc de transport care trebuie înmatriculat/înregistrat în România, dătează anual impozit pentru fiecare dintre acestea, însă se prevede în același timp și cu privire la o serie de excepții, fiind instituite în acest sens mai multe scutiri/reduceri care se acordă fie de drept (este reglementată în mod expres acordarea) fie opțional, prin hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului București (autoritățile locale decid dacă acordă scutiri/reduceri în anumite alte situații).

Totodată, în ceea ce privește jalonul 237, având ca și indicator ”Sistem informatic operațional”, s-a prevăzut ”Sistem informatic dezvoltat și operațional pentru evaluarea proprietăților care fac obiectul impozitelor pe proprietate. Aceste valori se vor utiliza pentru a determina baza fiscală pentru impozitarea proprietăților în cazul în care această abordare va fi disponibilă (cum ar fi suficiente tranzacții disponibile pentru modelul de evaluare automatizat).

În prezent, art. 470 din Codul fiscal reglementează calculul impozitului pe mijloacele de transport în funcție de criteriul capacitate cilindrică, cu excepția celor ce intră sub incidența prevederilor Directivei 1999/62/CE de aplicare la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri.

În cadrul Reformei 1 ”Transport sustenabil, decarbonizare și siguranță rutieră”, respectiv în cadrul sub-măsurii Decarbonizarea rutieră în conformitate cu principiul ”poluatorul plătește”, aferentă acestei reforme este descrisă modalitatea prin care reforma în cauză își va atinge obiectivul. Astfel, un pachet legislativ va pune în aplicare un nou sistem de impozitare conform principiului ”poluatorul plătește” și altor principii de impozitare ecologică. Pachetul va include (i) taxarea în funcție de distanță pentru vehiculele grele de marfă (camioane și altele) și (ii) scheme de stimulare a reînnoirii parcului auto (în special autoturisme/autobuze/autocare), prin scheme de casare, combinate cu măsuri de taxe de proprietate pentru cele mai poluante vehicule de pasageri. Noul sistem de taxare va fi implementat în mod nediscriminatoriu și va include:

- nivelul specific al taxelor în funcție de distanța parcursă și criterii clare pentru taxarea vehiculelor grele în conformitate cu principiul ”poluatorul plătește”;
- stimulente pentru vehicule și moduri de transport nepoluante/cu emisii scăzute;

- un sistem de descurajare a utilizării celor mai poluante vehicule, inclusiv prin măsuri fiscale/financiare, prin intermediul nivelurilor taxelor de proprietate pentru cele mai poluante vehicule de pasageri;
- utilizarea veniturilor pentru a sprijini întreținerea drumurilor și noi investiții în transportul sustenabil;
- transferul a 10 % din traficul rutier (călători și mărfuri) către transportul feroviar, între 2020 și 2026;
- calendarul pentru operaționalizarea deplină a sistemului de taxare până în T2-2026.

MTI a realizat cu sprijinul BM un studiu privind definirea unei scheme de impozitare a vehiculelor de pasageri legate de emisiile de CO₂ din România, cu scopul de a sprijini implementarea jalonului 59 din PNRR, respectiv pentru a răspunde nevoii de fundamentare a unei propuneri de modificare a actualelor prevederi ale Codului fiscal, act normativ care reglementează impozitul pe mijloacele de transport. Acest studiu a analizat "impozitarea aplicată în cazul deținerii în proprietate a vehiculelor de pasageri" și a vizat, în special, aspecte specifice, precum:

- a) comparație între sistemele de impozitare existente în alte state europene, unde deja se aplică principiul impozitării ecologice;
- b) modelarea datelor obținute și identificarea opțiunilor/scenariilor posibil a fi implementate în România.

Luând în considerare cele de mai sus, pentru îndeplinirea cerinței de a introduce în cadrul normativ "un sistem de descurajare a utilizării celor mai poluante vehicule, inclusiv prin măsuri fiscale/financiare, prin intermediul nivelurilor taxelor de proprietate pentru cele mai poluante vehicule de pasageri" se consideră astfel a fi necesară modificarea prevederilor art. 470 din Codul fiscal.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2024 privind prorogarea unor termene și con-solidarea capacității administrative în domeniul impozitării proprietății

În anul 2022 a fost adoptată Ordonanța Guvernului nr. 16 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, abrogarea unor acte normative și alte măsuri financiar-fiscale, prin care s-a propus și un nou mod de calcul a valorii impozabile pentru clădirile rezidențiale/nerezidențiale pe baza valorilor cuprinse în Studiile de piață referitoare la valorile orientative privind proprietățile imobiliare din România.

Procesul de trecere la sistemul de impozitare a proprietății bazat pe valoarea de piață în forma prevăzută prin Ordonanța Guvernului nr. 16/2022 a relevat existența unor neajunsuri, părțile interesate (ex.: asociațiile administrației publice locale, Asociația Națională a Evaluatorilor Autorizați din România -ANEVAR și Uniunea Națională a Notarilor Publici din România - UNNPR) manifestând îngrijorări în ceea ce privește aplicarea în practică.

La momentul adoptării prin lege a Ordonanței Guvernului nr. 16/2022, dispozițiile conținute cu privire la Titlul IX -Impozite și taxe locale din Codul fiscal au fost prorogate, stabilindu-se ca acestea să se aplice începând cu data de 1 ianuarie 2025 potrivit prevederilor art. I pct. 19 din Legea nr. 370/2022, o măsură similară fiind luată și ulterior, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2024 privind prorogarea unor termene și consolidarea capacității administrative în domeniul impozitării proprietății, termenul fiind prorogat până la data de 1 ianuarie 2026.

Tot prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2024 au fost luate măsuri și în ceea ce privește înființarea în cadrul MF a structurii de specialitate pentru implementarea procesului de evaluare a proprietăților imobiliare în scop fiscal, precum și cu privire la conectarea la anumite sisteme informatice/platforme hardware și software conținând date și informații cu privire la proprietățile imobiliare.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2023 privind unele măsuri pentru gestionarea și evidențierea veniturilor curente ale bugetului public prin implementarea unor proiecte de digitalizare

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2023 s-a reglementat cu privire la implementarea unor sisteme informatice, precum și în ceea ce privește asigurarea interoperabilității volumelor de tip big data furnizate prin acestea, respectivele sisteme informatice fiind astfel considerate de interes strategic național, situație în care s-ar regăsi și Sistemul național integrat de gestionare în scop fiscal a datelor și informațiilor despre bunurile imobile din România, denumit RO e-Proprietate.

În prezent, netransmiterea, transmiterea cu întârziere, transmiterea incorectă și/sau incompletă de către organele fiscale locale la Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) a informațiilor privind bunurile imobile și mijloacele de transport deținute de persoanele fizice sau juridice pentru care există obligația declarării conform Codului fiscal, inclusiv cu privire la bunurile imobile deținute în proprietate de rezidenți ai altor state membre ale Uniunii Europene pe teritoriul respectivei unități administrativ-teritoriale, constituie contravenție, dacă fapta nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât să fie considerată, potrivit legii, infracțiune și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei.

Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc (ONJN) este instituția publică responsabilă cu reglementarea, supravegherea și controlul activităților din domeniul jocurilor de noroc, un sector economic cu impact semnificativ asupra veniturilor bugetare, dar și cu un grad ridicat de risc privind integritatea, prevenirea corupției și respectarea cadrului legal.

În prezent, legislația aplicabilă nu prevede, în mod expres, obligația ca personalul din cadrul ONJN, atât la momentul recrutării, cât și pe parcursul exercitării funcției publice, să fie supus unei evaluări psihologice complexe și unei evaluări a nivelului de integritate. Această lipsă generează riscul ca în instituție să poată accede sau să rămână persoane care nu au profilul psihologic adecvat, nu pot gestiona corespunzător presiunea asociată activității și prezintă vulnerabilități ce pot afecta integritatea profesională.

Prin Hotărârea Parlamentului nr. 25 din 23 iunie 2025 pentru acordarea încrederii Guvernului, la Anexa nr. 2 reprezentând Programul de guvernare 2025 – 2028, rubrica „Reforme/Reorganizări/Comasări” pe aria sectorială „FINANȚE”, pct. 5 „Reforma pentru creșterea încrederii contribuabililor în serviciile fiscale”, lit. iii) este prevăzută măsura privind „utilizarea de bodycam de către inspectorii antifraudă și de către personalul vamal în cadrul operațiunilor de control”.

La nivelul legislației primare aplicabilă domeniului vamal, respectiv: Legea nr. 268/2021 privind înființarea Autorității Vamale Române, OUG nr. 10/2004 privind statutul personalului vamal, Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, nu există o reglementare specifică utilizării bodycam și fixare foto-audio-video. Totodată, la nivelul Autorității Vamale Române au fost achiziționate un număr de 70 de autospeciale de intervenție în cadrul Sistemului național RO e-Sigiliu dintre care 58 au în dotare un sistem de camere LPR, recunoaștere automată a plăcuțelor de înmatriculare, precum și capacitate de înregistrare video, respectiv audio și a căror folosire implică modificarea legislației în regim de urgență.

În cadrul ANAF există structuri strategice, adică direcții cu rol important în planificare, coordonare, control, executare silită, dezvoltare strategică și decizie la nivel instituțional organizate la nivel central, cu rol de coordonare și monitorizare a activităților care se desfășoară inclusiv la nivel teritorial.

În prezent, conform dispozițiilor OUG nr. 74/2013, cu modificările și completările ulterioare, ocuparea funcțiilor publice specifice din cadrul structurii de antifraudă fiscală - Direcția generală antifraudă fiscală (DGAF) - se face ”cu condiția obținerii avizului psihologic și a avizului psihologic de integritate ca urmare a promovării evaluărilor psihologice complexe, precum și a evaluărilor de integritate realizate prin intermediul unităților specializate atestate în condițiile legii”. Persoanele care ocupă funcțiile publice specifice (atât conducere cât și execuție) sunt supuse anual sau la solicitarea ANAF, dar nu mai mult de două

ori într-un an calendaristic, evaluărilor psihologice, precum și a evaluărilor de integritate. Costurile acestor evaluări se suportă din bugetul Agenției.

Totodată, conform art. 5, alin. (1) din același act normativ, ”personalul Agenției din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală care ocupă funcții publice specifice poartă, în timpul serviciului, uniformă, însemne distinctive, ecusoane și alte mijloace tehnice utilizate ca mijloc individual de apărare, protecție și comunicare, care se atribuie gratuit”. Din textul actului normativ, reiese că personalul antifraudă cu funcții publice specifice nu are în dotare înregistratoare audio-video portabile de tip body camera.

În ceea ce privește celelalte funcții publice generale din cadrul ANAF, acestea sunt supuse reglementărilor generale legate de ocuparea funcției publice, respectiv cele din Codul administrativ [art. 465, alin. (1), lit. d) și e)], cât și a celor de medicina muncii, prevăzute de legislația în vigoare (Hotărârea de Guvern nr. 355/2007 privind supravegherea sănătății lucrătorilor, cu modificările și completările ulterioare). Astfel, conform dispozițiilor legale în vigoare, avizul psihologic este obligatoriu doar la ocuparea prin concurs a tuturor funcțiilor publice, iar în ceea ce privește funcțiile specifice aferente structurii de antifraudă fiscală, acestea sunt supuse anual sau la solicitarea ANAF, dar nu mai mult de două ori într-un an calendaristic, evaluărilor psihologice, precum și a evaluărilor de integritate, conform prevederilor OUG nr. 74/2013 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 144/2014, cu modificările și completările ulterioare.

Comerțul electronic a devenit o parte esențială a modului în care consumatorii își fac achizițiile online. Potrivit datelor publicate de Comisia Europeană, aproximativ 70% dintre europeni cumpără în mod regulat produse de pe internet, atât din magazinele online ale comercianților, cât și prin platforme de tip marketplace.

În ultimii ani, volumul pachetelor cu valoare redusă care intră în Uniunea Europeană a cunoscut o creștere explozivă. Conform datelor de supraveghere ale UE, în 2024 au fost importate 4,6 miliarde de astfel de articole, aproape dublu față de 2023 (2,4 miliarde) și de peste trei ori mai mult decât în 2022 (1,4 miliarde). Aceasta înseamnă până la 12 milioane de colete mici pe zi.

În 2024, 91% dintre toate livrările de comerț electronic cu valoare de până la 150 EUR proveneau din China, volumul acestora crescând de la 1,9 miliarde în 2023 la 4,17 miliarde în 2024. Acest salt spectaculos este strâns legat de expansiunea fulgerătoare a unor platforme online, care au atras peste 75 de milioane de utilizatori în UE în doar câteva luni. Sprijinite de publicitate agresivă, prețuri foarte mici, considerate de “dumping” și livrare ultra-rapidă ce utilizează infrastructura UE, aceste piețe online au amplificat cererea pentru bunuri cu valoare redusă, transformându-le într-un fenomen de amploare la nivel european.

De la introducerea regulilor simplificate de introducere a coletelor cu valoare redusă în Uniunea Europeană, evoluția numărului de colete livrate în România cu origine din spațiul extracomunitar a crescut de peste 50 de ori, de la câteva mii de colete pe zi, până la peste 200.000 de colete livrate zilnic. Conform datelor gestionate la nivelul ANAF, în 2025 se estimează că vor intra în România aproximativ 78 de milioane de colete non-UE sub pragul de 150 euro, segment scutit în prezent de taxe vamale, cu o valoare medie de 50 euro/colet.

Această situație generează o serie de efecte negative asupra economiei, mediului și cetățenilor/locuitorilor din România, cum ar fi:

1. Costuri de mediu datorate volumului mare de activitate de distribuție auto la nivel național a coletelor precum și cu deșeurile rezultate din acestea.
2. Suprasolicitarea autorităților vamale: Volumul mare de colete provenite din spațiul extracomunitar necesită resurse semnificative pentru procesare și control, fără a genera venituri proporționale. Costurile pentru gestionarea supraîncărcării logisticii necesare pentru gestionarea acestor livrări care au crescut de peste 50 ori în ultimii 5 ani.

3. Concurență neloială: Retailerii locali, care respectă toate obligațiile fiscale și de conformitate, sunt dezavantajați în fața platformelor extracomunitare care beneficiază de scutiri și costuri reduse.

4. Risc crescut de produse neconforme: Lipsa unui control riguros poate permite intrarea pe piață a unor produse care nu respectă standardele UE de siguranță și calitate. Statul are costuri legate de protecția consumatorilor privind atât neconformitatea produselor achiziționate, adresarea pericolelor la care sunt expuși consumatorii inclusiv tratarea acestora dar și privind activitatea de combatere a contrafacerii.

5. Costuri directe datorate evaziunii fiscale comise de furnizori externi nerezidenți fiscali în România și care nu pot fi ușor combătuți.

6. Pierderea de venituri bugetare: Scutirea de taxe vamale pentru coletele sub 150 euro conduce la pierderi semnificative pentru bugetul de stat. De asemenea, desfășurarea întregului lanț logistic (comercializare, ambalare, expediere și facturare) în spațiul extracomunitar generează un impact negativ direct asupra economiei naționale, întrucât România, ca stat membru UE, pierde oportunități importante de încasări bugetare și de stimulare a economiei locale. Deteriorarea semnificativă a comerțului național cu bunuri arată pierderi de 2 mld. EUR/an și concurență neloială prin practicarea unor prețuri de dumping care se bazează pe ocolirea obligației de a plăti taxele și impozitele datorate.

Problematika este recunoscută și sprijinită la nivel UE, Comisia Europeană propune prin comunicarea COM(2025)-37 Parlamentului și Consiliului European o legislație asemanatoare, aferentă e-commerce.

Prin Legea nr. 163/2018 pentru modificarea și completarea Legii contabilității nr. 82/1991, modificarea și completarea Legii societăților nr. 31/1990, precum și modificarea Legii nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, a fost introdusă posibilitatea repartizării de către societăți de dividende în cursul anului, cu consecințe asupra situației lor financiare.

În condițiile în care societatea optează pentru repartizarea trimestrială de dividende și, în același timp, împrumută acționarii/asociații, se accentuează efectul negativ asupra disponibilităților acesteia.

Ca urmare, înainte de a acorda acționarilor/asociațiilor eventuale împrumuturi, se impune regularizarea sumelor distribuite anterior sub formă de dividende trimestriale.

În plus, pentru ca măsura propusă să fie eficientă, aceasta trebuie însoțită de măsuri de sancționare.

Potrivit prevederilor cuprinse în legea societăților, distribuirile din profitul contabil sunt condiționate de respectarea unui anumit nivel al capitalului.

Astfel, conform art. 69 din legea societăților, dacă se constată o pierdere a activului net, capitalul social subscris va trebui reîntregit sau redus înainte de a se putea face vreo distribuire de profit.

Având în vedere că la această dată nu există o prevedere legală explicită care să instituie obligativitatea acoperirii în prealabil a pierderii contabile reportate, respectiv a constituirii rezervelor legale/statutare în exercițiul financiar în care se înregistrează profit, sunt cazuri în care societățile acordă prioritate repartizării de dividende, în detrimentul acoperirii pierderii contabile reportate și/sau constituirii rezervelor legale/statutare.

Există, de asemenea, societăți care nu respectă nivelul prevăzut de lege pentru valoarea activului net.

Referitor la majorarea capitalului social, una dintre modalitățile prevăzute de legea societăților are în vedere compensarea unor creanțe lichide și exigibile asupra societății cu acțiuni ale acesteia.

În cazul societăților care au o valoare a activului net sub jumătate din valoarea capitalului social subscris, înregistrează datorii față de acționari/asociați rezultate din împrumuturi sau alte finanțări acordate de aceștia și nu își reconstituie activul în termenul prevăzut de legea societăților, conversia creanțelor

acționarilor/asociațiilor în acțiuni/părți sociale reprezintă o modalitate de reîntregire a capitalului social.

Reglementarea acordării unor garanții în cadrul unor programe guvernamentale și adoptarea unui cadru care să permită adoptarea flexibilă a unui sistem de administrare și conducere, bazat pe eficiență și reducerea costurilor la nivelul companiilor de stat

Fondul Român de Contragarantare SA este o instituție financiară specializată, persoană juridică de drept privat, fiind organizată ca societate pe acțiuni ce își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile OUG nr. 23/2009 privind înființarea FRC, precum și cu dispozițiile Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, clauzele actului constitutiv și celelalte reglementări legale aplicabile.

Fondul Român de Contragarantare SA (FRC) a fost înființat ca instituție financiară specializată, în urma măsurilor de contracarare a efectelor crizei economico-financiare globale asupra întreprinderilor mici și mijlocii din România, pentru creșterea gradului de securizare a creditelor pentru IMM.

Societatea este administrată în sistem dualist de un Consiliu de Supraveghere format din 7 membri și un Directorat alcătuit din 3 membri.

La momentul înființării și operaționalizării FRC s-a avut în vedere introducerea pe piața românească, în concordanță cu practica și expertiza europeană în domeniu la acel moment, a unui mecanism eficient care să contribuie la îmbunătățirea accesului la finanțare a IMM-urilor prin preluarea unei părți de până la 80% din riscul de credit asociat garantării creditelor și altor instrumente de finanțare a acestora. Obiectul principal de activitate al FRC SA se constituie în contragarantarea garanțiilor acordate de fondurile de garantare, persoane juridice române, pentru creditele și alte instrumente de finanțare obținute de întreprinderile mici și mijlocii de la instituțiile de credit și alte instituții financiare nebancare, autorizate potrivit legii, COD CAEN 6499 – Alte intermediieri financiare n.c.a.

Ulterior înființării, începând cu anul 2018, la obiectul de activitate principal al Fondului Român de Contragarantare SA (FRC), a fost adăugată și activitatea de emisie de garanții în numele și contul statului, în baza mandatului acordat, în cadrul programelor guvernamentale, realizând operațiunile de analiză și acordare a garanțiilor - COD CAEN 6619 (activități auxiliare intermediilor financiare care nu au fost clasificate în alte clase - numai în măsura în care aceste activități sunt legate de activitățile de garantare).

În cursul anului 2024 Fondul Român de contragarantare a emis garanții în cadrul următoarelor programe guvernamentale: Investeste în tine (în baza OUG nr.50/2018), StudentInvest (în baza OUG nr.95/2022), FamilyStart (în baza OUG nr.95/2022), Garant Construct (în baza OUG nr.24/2022), Imm Invest Plus- componenta Garant Construct (în baza OUG nr.99/2022), Imm Invest Plus- componenta INNOVATION (în baza OUG nr.99/2022), Imm Plus- componenta Construct Plus (în baza OUG nr. 18/2024), Imm Plus- componenta INNOVATION Plus (în baza OUG nr. 18/2024).

În contextul dependenței FRC de programele guvernamentale, pentru a face față plăților de valori mari și neprevăzute, Fondul Român de Contragarantare S.A. (FRC) gestionează în dinamică fluxul de încasări și plăți rezultate din distribuția scadențelor la plasamentele sale.

Contragarantiile aflate în sold la 31.12.2024 sunt în valoare de 9,5 mil lei, din care pentru un număr de 22 de contragarantii în valoare de 8,5 mil lei există cereri de plată la FNGCMM din partea instituțiilor de credit;

Totodată FRC are un portofoliu de 80 contragarantii aflate în litigiu cu FNGCMM în suma de 22 mil lei.

Din situațiile financiare ale FRC, se poate constata un declin al activității FRC și în ceea ce privește activitatea de contragarantare, activitatea Fondului fiind susținută în mare parte din venituri financiare, respectiv plasarea resurselor financiare provenite din capitalul social și iar în ceea ce privește venitul din

activitatea operationala acesta provine exclusiv din comisionul de agent aferent programelor guvernamentale.

Statul Român prin Ministerul Finanțelor este acționarul unic al Băncii de Investiții și Dezvoltare S.A., instituție de credit, înființată prin Hotărârea Guvernului nr.1204/2022 privind constituirea, organizarea și funcționarea Băncii de Investiții și Dezvoltare — S.A., cu modificările și completările ulterioare.

În procesul de operaționalizare a Băncii, Ministerul Finanțelor a beneficiat de asistență tehnică din partea Băncii Mondiale și Băncii Europene de Investiții, beneficiind în continuare de întreg suportul și expertiza Băncii Mondiale.

La solicitarea Ministerului Finanțelor, Banca Mondială a efectuat o evaluare a schemelor de garantare care deservesc piața românească (fondurile și programele de sprijin/garantare a creditelor existente în România), în baza unor consultări detaliate purtate în cursul lunii iulie 2024 cu ministere, bănci și instituții financiare publice care implementează diverse programe de sprijin/scheme de garantare.

Raportul de evaluare a fost prezentat Ministerului Finanțelor în cursul lunii decembrie 2024 și include o serie de concluzii și recomandări privind optimizarea atribuțiilor între instituțiile financiare cu rol de dezvoltare care implementează diverse scheme de garantare și de sprijin a economiei. Referitor la Fondul Român de Contragarantare în cadrul Raportului Băncii Mondiale se concluzionează că Fondul nu își mai îndeplinește mandatul inițial, de contragarantare a garanțiilor acordate de fondurile de garantare pentru împrumuturi și alte instrumente de finanțare obținute de IMM-uri de la institutii de credit, iar scopul și modelul său de afaceri ar trebui revizuite, în special în ceea ce privește gestionarea programelor guvernamentale Student Invest și Family Invest. Instrumentul de contragarantare va deveni probabil unul învechit, deoarece instrumentele de garantare de portofoliu oferite de BID vor fi garanții de stat eligibile pentru asigurarea reducerii de capital pentru bănci.

Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență

Legislația în domeniul insolvenței este esențială pentru funcționarea mediului de afaceri. Procedurile de insolvență asigură lichidarea sau restructurarea ordonată a întreprinderilor sau a întreprinzătorilor aflați în dificultate financiară și economică, iar reglementarea lor echilibrată, cu luarea în considerare a tuturor drepturilor și intereselor în concurs, este definitorie pentru evaluarea riscului investițional și pentru crearea unui climat economic sănătos și credibil.

Din aceste rațiuni, obiectivul eficientizării procedurilor de insolvență și de prevenire a insolvenței a fost permanent în atenția autorităților naționale și, recent, în strategiile de acțiune la nivelul Uniunii Europene.

Legea insolvenței a fost substanțial amendată în anul 2022, pentru îmbunătățirea mecanismelor de prevenire a insolvenței, în contextul transunerii Directivei (UE) 2019/1023 privind cadrele de restructurare preventivă, remitere de datorie și decăderile, precum și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare (pe scurt, *Directiva privind restructurarea și insolvența*).

În acest context, a fost introdusă o nouă procedură preventivă, procedura acordului de restructurare, și a fost substanțial modificat regimul concordatului preventiv. În cei aproximativ 3 ani de aplicare a noilor reglementări, au fost identificate unele vulnerabilități, iar o evaluare a acestora și o ajustare legislativă etapizată apar ca fiind necesare pentru a consolida protecția creditorilor și a crea premise pentru un nivel superior de recuperare a creanțelor, inclusiv a creanței bugetare.

Restructurarea timpurie, conceptul propus de Directivă, prezintă avantaje evidente - generează un grad mai mare de recuperare a creanțelor, într-un timp mai scurt, este de natură a reduce costurile recuperării creanțelor, permite rămânerea afacerii în funcțiune, preia, pentru creditorii bugetari, costul

social al unor eventuale insolvențe prin menținerea locurilor de muncă, generarea și achitarea de taxe. Totuși, este esențial ca instrumentele procedurale nou create să fie evaluate periodic, pentru a asigura eficiența funcționării lor și pentru a interveni, dacă este cazul legislativ, în situația în care sunt necesare ajustări în interesul tuturor părților din procedură și al derulării eficiente al actului de justiție.

Directiva a fost, așadar, o oportunitate pentru toate statele UE de a regândi și implementa noi mecanisme de restructurare a companiilor care se confruntă cu dificultăți financiare, dar revine statelor membre să se asigure că aceste instrumente, în modalitatea în care au fost transpuse în dreptul național, asigură realizarea obiectivelor de redresare a afacerilor la un moment timpuriu care să permită un nivel superior de acoperire a creanțelor, inclusiv a creanțelor statului. Astfel, SM trebuie să asigure existența unor proceduri care să permită întreprinzătorilor să se restructureze într-un stadiu timpuriu al dificultății financiare, pentru a preveni insolvența și a restabili rapid viabilitatea activității (Articolul 4 alin. (1) din Directivă). Procedurile trebuie să fie astfel concepute încât să fie accesibile tuturor debitorilor aflați în dificultate financiară, inclusiv microîntreprinderilor și întreprinderilor mici și mijlocii, să se deruleze cu celeritate și cu costuri cât mai reduse.

Funcționalitatea și eficiența procedurilor de insolvență și de prevenire a insolvenței sunt evaluate și în contextul analizei multidimensionale a factorilor ce influențează evoluția politicii bugetare. Astfel, în Planul Bugetar-Structural Național pe termen mediu 2025-2031 (în continuare, **PBSN**), în cadrul reformei administrării sistemului de impozite și taxe, este prevăzută măsura „*actualizării legislației specifice insolvenței având ca obiectiv reducerea gap-ului de TVA, respectiv prin crearea cadrului legal de atragere a răspunderii pentru administratorii legali care prin modul de administrare introduc în mod voit în insolvență IMM-urile care datorează impozite și taxe și apoi în faliment IMM-urile care au raportul dintre datorii față de buget și activul total mai mari de 50%*”. În același context, referindu-se la proiecția bugetară și strategia fiscală, în PBSN se reține că „*implementarea măsurilor de îmbunătățire a colectării veniturilor bugetare, implementarea proiectelor de digitalizare, a modulelor de combatere a evaziunii fiscale, dar și de îmbunătățire a cadrului legislativ destinat insolvenței va avea un impact bugetar concretizat într-o creștere a veniturilor bugetare cu 0,5% din PIB la finalul anului 2026 potrivit celor descrise în Tabelul nr. 5 la Reforma administrării taxelor.*”

În acest cadru de evaluare și acțiune este avută în vedere o intervenție legislativă etapizată pentru eficientizarea procedurilor reglementate de Legea nr. 85/2014, care să impacteze favorabil și nivelul de colectare a creanțelor statului, cu efect pozitiv în privința reducerii deficitului bugetar.

La nivelul Uniunii Europene, preocuparea pentru îmbunătățirea legislației în domeniul insolvenței este constantă, subliniindu-se în repetate rânduri necesitatea de a aborda deficiențele și divergențele dintre cadrele de insolvență ale statelor membre, deoarece norme de drept în materie de insolvență mai eficiente și armonizate pot îmbunătăți certitudinea pentru investitori, pot reduce costurile și pot facilita investițiile transfrontaliere, sporind în același timp atractivitatea și accesibilitatea capitalului de risc pentru întreprinderi. În acest context, la nivelul celor doi co-legislatori ai UE, Consiliul Uniunii Europene și Parlamentul European, se află în etapa dialogurilor *Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind armonizarea anumitor aspecte ale normelor de drept în materie de insolvență*. Acest instrument abordează extensiv aspecte care sunt avute în vedere inclusiv în PBSN, prin urmare, este necesar ca soluțiile legislative ce urmăresc implementarea PBSN să aibă în vedere și standardele negociate în cadrul procesului de dezbatere și adoptare a Propunerii de Directivă.

2.3 Schimbări preconizate:

Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare

* Se propune completarea criteriilor generale în funcție de care se stabilește clasa/subclasa de risc fiscal, reglementate de art. 7 alin. (7) din Codul de procedură fiscală cu noi criterii generale care să aibă în vedere:

- utilizarea instrumentelor de plată fără numerar;
- avertizarea timpurie cu privire la capacitatea financiară de a achita obligațiile fiscale;

- informațiile privind faptele înscrise în cazierul fiscal.

Această măsură are ca scop dezvoltarea criteriilor în funcție de care se stabilește clasa/subclasa de risc a contribuabililor/plătitorilor în scopul identificării riscurilor de neconformare în ceea ce privește îndeplinirea de către contribuabil/plătitor a obligațiilor ce îi revin și utilizarea eficientă a resurselor în scopul efectuării activităților de administrare fiscală.

Astfel, de exemplu, un criteriu ce poate fi avut în vedere cu privire la utilizarea instrumentelor de plată fără numerar poate viza utilizarea/neutilizarea contului bancar. Raportat la capacitatea financiară de a achita obligațiile fiscale se pot detalia elementele care au legătură cu starea de inactivitate, insolvență ori insolvabilitate a debitorului. În ceea ce privește cazierul fiscal acesta poate genera elemente din perspectiva comportamentului fiscal viitor al contribuabilului și care ar putea fi anticipat prin prisma analizării conduitei din trecut.

* Se propune completarea art. 92 din Codul de procedură fiscală cu noi situații în care contribuabilul/plătitorul să fie declarat inactiv, respectiv dacă acesta:

- a) nu are cont de plăți în România sau un cont deschis la o unitate a trezoreriei statului;
- b) nu a depus situațiile financiare anuale în termen de 5 luni de la împlinirea termenului legal pentru depunerea acestora.

Astfel, lipsa contului de plăți în România sau a contului deschis la o unitate a trezoreriei statului, în cazul persoanelor juridice, constituie motiv de inactivare fiscală aceasta fiind o informație financiară la fel de importantă ca lipsa sediului social, lipsa organelor statutare sau a duratei de funcționare a societății, care la randul lor constituie motive de inactivitate fiscală.

De asemenea se propune ca nedepunerea în termen de 5 luni de zile de la împlinirea termenului legal, a situațiilor financiare anuale, să constituie condiție de declarare ca inactiv a persoanei juridice întrucât, potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aceste situații trebuie să ofere o imagine fidelă a poziției financiare, performanței financiare și a altor informații, în condițiile legii, referitoare la activitatea desfășurată .

În plus, se limitează perioada de inactivitate la maxim 1 an pentru persoanele/entitățile care vor intra în inactivitate după intrarea în vigoare a legii, respectiv 3 ani pentru inactivare voluntara (la Oficiului Național al Registrului Comerțului). În cazul în care inactivii care depășesc perioada maximă reglementă nu se reactivează, li se va solicita de către ANAF dizolvarea.

De asemenea se instituie unele măsuri tranzitorii care stabilesc regimul contribuabililor/plătitorilor declarați inactivi cu o vechime în inactivitate mai mare sau mai mică de 3 ani.

* Se propune ca în procedura de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale restante, reglementată la Capitolul IV din cadrul Titlului VII – Colectarea creanțelor fiscale din Codul de procedură fiscală debitorii să prezinte o garanție suplimentară (contract de fidejusiune) în anumite situații.

Astfel, debitorul trebuie să prezinte contract de fideiusiune în situația în care, la solicitarea eşalonării la plată, figurează cu obligații pentru care nu se acordă eşalonarea la plată, respectiv figurează cu:

- obligații fiscale care au făcut obiectul unei eşalonări care și-a pierdut valabilitatea;
- obligații fiscale care au scadența și/sau termenul de plată după data eliberării certificatului de atestare fiscală;
- obligații fiscale/bugetare care reprezintă ajutor de stat sau de minimis de recuperat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat;
- obligații fiscale care reprezintă accize.

Precizăm că nu este necesar să se prezinte contractul de fideiusiune dacă debitorul figurează cu obligații fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, intră sub incidența art. 167, în limita sumei de rambursat/de restituit/de plată de la buget ori cu obligații fiscale stabilite prin acte administrative fiscale

care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, sunt suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, debitorul trebuie să prezinte contract de fideiusiune dacă, pe parcursul eșalonării la plată, acesta constată că nu poate să achite sumele ce reprezintă condiție de menținere a eșalonării la plată până la scadență ori până la împlinirea termenului de plată, după caz și dorește să beneficieze de termenul suplimentar acordat în procedură, respectiv dorește să plătească până la data de 25 a lunii următoare scadenței prevăzute de lege ori în 30 de zile de la termenul de plată prevăzut de lege sau până la următorul termen de plată din graficul de eșalonare, după caz.

Contractul de fideiusiune se prezintă și în situația în care debitorul solicită modificarea eșalonării la plată iar garanțiile sunt insuficiente sau dacă pierde eșalonarea la plată și acesta trebuie să achite obligațiile fiscale exigibile de la data comunicării deciziei de pierdere a valabilității eșalonării întru anumit termen.

Prin contractul de fideiusiune trebuie să acopere valoarea obligațiilor care nu sunt garantate în condițiile art. 193 din același act normativ ori obligațiile care nu au fost achitate la scadență sau la termenul de plată și debitorul dorește să beneficieze de termenul suplimentar acordat în procedură. Contractul de fideiusiune încetează la data stingerii obligației pe care o garantează.

În situația în care debitorul nu a îndeplinit obligația pentru care a fost constituit contractul de fideiusiune organul fiscal competent se îndeplinește din bunurile fideiusorului de îndată.

În plus, se propune modificarea art. 194 alin. (1) lit. e) și f) din Codul de procedură fiscală, în sensul diminuării de la 180 zile la 60 zile a perioadei în care contribuabilul trebuie să achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal, nestinse la data comunicării deciziei de eșalonare la plată și care nu fac obiectul eșalonării la plată, precum și creanțele bugetare stabilite de alte organe decât organele fiscale și transmise spre recuperare organelor fiscale, precum și amenzile de orice fel, pentru care au fost comunicate somații după data comunicării deciziei de eșalonare la plată. Precizăm că, în practică s-a constatat că obligațiile fiscale ce se pot datora în afara celor eșalonate la plată sunt aferente unei perioade relativ scurte, ținând cont de faptul că cererea de eșalonare ar trebui să se soluționeze în termen de 60 de zile de la data depunerii cererii.

Se propune modificarea art. 195 și art. 200 din Codul de procedură fiscală, în sensul verificării condițiilor prevăzute la art. 186 alin. (1) din acest act normativ și la includerea altor obligații fiscale în eșalonarea la plată ori atunci când solicită modificarea/menținerea eșalonării la plată. Astfel, debitorul trebuie să demonstreze și faptul că se află și în dificultate generată de lipsa temporară de disponibilități bănești și nu poate plăti sumele pentru care a fost solicitată includerea în eșalonare la plată, însă trebuie să demonstreze că are capacitate financiară de plată pentru noile rate care sunt în cuantum mai mare decât cele eșalonate inițial ori să se țină cont de evoluția financiară a debitorului până la data depunerii cererii de menținere.

* Se propune reglementarea unor condiții suplimentare pentru eșalonarea la plată, în formă simplificată, astfel:

- În cazul persoanelor juridice, să poată beneficia de eșalonarea simplificată doar cele care au fost înființate cu minimum 12 luni anterior depunerii cererii.

- Instituirea unui plafon maxim pentru acordarea eșalonării simplificate, astfel:

- În cazul persoanelor fizice eșalonarea la plată în forma simplificată să se acorde pentru obligații mai mici de 100.000 lei;
- În cazul asocierilor fără personalitate juridică eșalonarea la plată în forma simplificată să se acorde pentru obligații mai mici de 100.000 lei;
- În cazul persoanelor juridice eșalonarea la plată în forma simplificată să se acorde pentru obligații mai mici de 400.000 lei.

În plus, se propune reglementarea unei norme de excepție pentru debitorii care înregistrează obligații fiscale restante peste plafoanele stabilite și are de încasat sume certe și lichide de la autorități sau instituții publice, pentru care se acordă eșalonare la plată în formă simplificată, în limita acestor sume, în baza unui document eliberat de autoritatea sau instituția publică respectivă prin care certifica aceste sume.

Precizam că în prezent există reglementat un plafon minim, astfel eșalonarea la plată nu se acordă pentru: obligațiile fiscale în sumă totală mai mică de 500 lei în cazul persoanelor fizice, 2.000 lei în cazul asocierilor fără personalitate juridică și 5.000 lei în cazul persoanelor juridice.

În prezent, în cazul persoanelor juridice și asocierilor fără personalitate juridică sunt beneficiari ai eșalonării la plată, în formă simplificată aproximativ 21000 de contribuabili care au eșalonate aproximativ 4,4 mld. lei. Dintre acești contribuabili aproximativ 19.300 au obligații eșalonate mai mici decât plafonul stabilit (400.000 lei) în valoare totală de aproximativ 0,54 mld., respectiv au o pondere de 12,1%.

În cazul persoanelor fizice sunt beneficiari ai eșalonării la plată, în formă simplificată aproximativ 16.000 de contribuabili care au eșalonate aproximativ 334,6 milioane lei. Dintre acești contribuabili aproximativ 15.700 au obligații eșalonate mai mici decât plafonul stabilit (100.000 lei) în valoare totală de aproximativ 267.17 milioane lei, respectiv au o pondere de 79,85%.

- Reducerea de la 180 de zile la 60 de zile a termenelor pentru plata obligațiilor care reprezintă condiție de menținere a eșalonării la plată, în formă simplificată.

Precizăm că în prezent există obligația achitării în 180 de zile a sumelor nestinse la data comunicării deciziei de eșalonare la plată și care nu fac obiectul eșalonării la plată, precum și a obligațiilor stabilite de alte organe decât organele fiscale și transmise spre recuperare organelor fiscale.

- Acordarea eșalonării la plată pentru debitorii numai cu condiția stingerii sumelor din eșalonări la plată, în formă simplificată, a căror valabilitate a fost pierdută precum și a obligațiilor fiscale/bugetare care reprezintă ajutor de stat sau de minimis de recuperat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat până la depunerea cererii de eșalonare.

Se propune impune introducerea unui nou articol prin care să se reglementeze principiile vânzării la licitație, prin mijloace electronice, a bunurilor sechestrate.

Vânzarea la licitație, prin mijloace electronice, de către organele fiscale va avea în vedere următorii parametri:

- termenul de efectuare a publicității vânzării bunurilor care este de cel puțin 10 zile;
- afișarea informațiilor pentru efectuarea publicității bunurilor, inclusiv descrierea lor sumară, precum și fișiere media relevante pentru vizualizarea acestora, prețul de evaluare ori prețul de pornire al licitației
- posibilitatea persoanelor interesate pentru vizionarea bunurilor, respectiv la o dată și într-un interval orar stabilit pe platforma de licitații electronice;
- perioada de organizare a licitației prin platforma de licitații electronice - între 5 și 30 de zile;
- condiții pentru participarea la licitație de către ofertanți, respectiv: să se autentifice în platforma de licitații electro-nice, să aibă confirmată plata taxei de participare la licitație și să înregistreze ofertele în perioada de organizare a licitației.

- regulile pentru confirmarea plății taxei de participare la licitație, respectiv:

Prevederile privind vânzarea la licitație a bunurilor sechestrate, prin mijloace electronice se aplică și pentru valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului.

În plus, se propune aodificarea dispozițiilor art. 251, alineatul (1), astfel comisia de licitație să fie constituită doar în cazul organizării licitațiilor cu prezenta fizică la sediul organelor de executare silită.

Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare

Se propune ajustarea mecanismului restructurării pentru a limita utilizarea abuzivă a acestuia, în sensul că organul fiscal nu mai aprobă cererile de modificare/menținere a deciziei de înlesnire la plată depuse de debitori temporar (până la 31 decembrie 2026).

Cesiunea părților sociale

Se propune ca cesiunea părților sociale ale asociatului unei societăți cu răspundere limitată care deține controlul societății, în sensul art. 25 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, este opozabilă organului fiscal central în anumite condiții. Propunerea are în vedere modelul reglementat în legislația belgiană și franceză care impune anumite formalități de notificare a organului fiscal/de publicitate specială a cesiunii în absența îndeplinirii cărora cesiunea îi este inopozabilă.

Capitalul social

Se propune creșterea responsabilității juridice a societăților cu răspundere limitată (SRL) față de creditori, inclusiv cel bugetar, în sensul stabilirii capitalului social al societăților cu răspundere limitată în funcție de nivelul cifrei de afaceri nete raportate prin situațiile financiare anuale aferente exercitiului financiar precedent, după cum urmează:

- a) în cazul societăților care au înregistrat o cifră de afaceri netă sub 400.000 lei, valoarea minimă a capitalului social este de 500 lei;
- b) în cazul societăților care au înregistrat o cifră de afaceri netă peste 400.000 lei, valoarea minimă a capitalului social este de 5.000 lei.

Nivelul capitalului social a fost stabilit în funcție de contravaloarea salariului mediu net (aproximativ 5.000 lei).

Se asemenea se propune o normă tranzitorie pentru societățile deja înființate în sensul că își vor majora capitalul social fie cu ocazia realizării de mențiuni fie cu ocazia modificării actului constitutiv, dar nu mai târziu de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi. După expirarea acestui termen, societățile care nu se vor conforma vor fi dizolvate.

Legea nr. 70/2015 pentru întărirea disciplinei financiare privind operațiunile de încasări și plăți în numerar și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată

Având în vedere necesitatea realizării unei tranziții accelerate către efectuarea de plăți prin mijloace de plată fără numerar în România, prin proiectul de act normativ se reglementează următoarele aspecte:

- se instituie în sarcina persoanelor juridice obligația deținerii unui cont de plăți în România pe toată durata desfășurării activității;
- persoanele juridice nou înființate sunt obligate să deschidă un cont de plăți în termen de maximum 60 de zile lucrătoare de la data înființării;
- se instituie în sarcina prestatorilor de servicii de plată definiți la art. 2 lit. a), b), d) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, care furnizează servicii de plată pe teritoriul României obligația de a deschide cont atât persoanelor juridice, cât și persoanelor fizice, la cerere, cu excepția cazurilor în care deschiderea unui astfel de cont ar avea drept rezultat o încălcare a dispozițiilor Legii nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea

spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, cu modificările și completările ulterioare

- este incriminată drept contravenție fapta constând în nerespectarea de către persoanele juridice a obligațiilor referitoare la deschiderea și deținerea unui cont de plăți
- este stabilită data de la care urmează să intre în vigoare noile prevederi, respectiv 01.01.2026.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată

Având în vedere necesitatea asigurării unei mai mari trasabilități a fluxurilor bănești prin operațiuni bancare și implicit a unei mai bune fiscalizări a veniturilor realizate de către operatorii economici, se propune:

- Comasarea prevederilor alineatului (1²) și alineatului (3) prin reformularea alineatului (1²) în sensul instituirii în sarcina persoanelor prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din Legea nr. 265/2022 a obligației de a accepta ca mijloc de plată cardurile de debit, de credit sau preplătite, prin intermediul unui terminal POS și/sau al altor soluții moderne de acceptare, inclusiv aplicații ce facilitează acceptarea plăților electronice, indiferent de valoarea încasărilor în numerar realizate în cursul unui an.

Modalitatea de implementare a acestei obligații este lăsată la aprecierea persoanelor vizate, astfel ca acceptarea de către acestea a cardurilor de debit, de credit sau preplătite ca mijloc de plată să se poată realiza prin intermediul oricărei variante dintre cele menționate.

Ca urmare a acestei măsuri se elimină pragul de 50.000 lei încasări în numerar realizate în cursul unui an de la care intervenea obligația de a accepta ca mijloc de plată cardurile de debit, de credit sau preplătite pentru persoanele juridice care desfășoară activități de comerț cu amănuntul și cu ridicata, precum și cele care desfășoară activități de prestări de servicii, oferind posibilitatea posesorilor de carduri, în contextul actual, dominat de digitalizare, de a utiliza acest mijloc de plată la un număr mai mare de operatori economici.

- corelarea celorlalte prevederi afectate de această modificare respectiv abrogarea prevederilor art. 1 alin. (3), precum și a alineatelor (3¹) și (3²) care făceau trimitere la pragul de 50.000 de lei, eliminat conform celor precizate mai sus.

De asemenea, este reglementată o sancțiune corelativă obligației instituită la articolul 1 alineatul (1²) întrucât la această dată cadrul legal nu cuprinde o astfel de prevedere.

Este stabilită data de la care urmează să intre în vigoare noile prevederi, respectiv 01.01.2026.

Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare

Titlul II - Impozitul pe profit

1. Se propune abrogarea impozitului minim pe cifra de afaceri (IMCA) pentru stabilirea impozitului pe profit datorat, începând cu anul fiscal 2026/anul fiscal modificat care începe în anul 2026. De asemenea, evidențiem faptul că, impozitul suplimentar pentru persoanele juridice care desfășoară activități în sectoarele petrol și gaze natural - ICAS, se aplică până la 31 decembrie 2025/ultima zi a anului fiscal modificat care se încheie în anul 2026.

2. Pentru anul fiscal 2026, se propune calificarea cheltuielilor aferente drepturilor de proprietate intelectuală, cheltuielilor de management, consultanță, efectuate cu entități afiliate care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România, ca fiind nedeductibile la determinarea rezultatului fiscal, în cazul în care ponderea acestor cheltuieli în totalul cheltuielilor înregistrate de contribuabil este mai mare de 1%.

Nu intră sub incidența acestui regim fiscal, cheltuielile reprezentând drepturi de proprietate intelectuală, management, consultanță, iar începând cu anul fiscal 2027 și cheltuielile care vor fi stabilite pe baza declarației fiscale, ca urmare a unor tranzacții cu persoane afiliate care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România, efectuate pentru obținerea mărcilor, desenelor și modelelor industriale, drepturilor de autor, și alte asemenea, înregistrate în România.

Cheltuielile reprezentând drepturi de proprietate intelectuală, management, consultanță se identifică prin referință la cele care sunt prezentate în situațiile financiare anuale, de exemplu în formularul 20 „Contul de profit și pierdere”, pentru agenții economici, sau în alte formulare, în funcție de specificul raportărilor contabile aplicabile.

De exemplu, pentru anul 2024, care este al doilea an de raportare contabilă a cheltuielilor în relația cu entități afiliate, pentru agenții economici, contribuabilii au raportat informații despre cheltuielile aferente drepturilor de proprietate intelectuală, cheltuielile de management, cheltuielile de consultanță, inclusiv în relația cu afiliații care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România. Prin urmare, pentru determinarea acestei ponderi, contribuabilii vor însuma aceste tipuri de cheltuieli în relația cu entitățile afiliate care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România, pentru anul 2024, respectiv cheltuielile aferente drepturilor de proprietate intelectuală, cheltuielile de management, cheltuielile de consultanță și vor împărți la totalul cheltuielilor înregistrate în situațiile financiare anuale.

În situația în care, tipurile de cheltuielile vizate nu sunt prezentate detaliat potrivit formatului contului de profit și pierdere/situației veniturilor și cheltuielilor/datelor informative, din raportările contabile oficiale, ponderea se determină luând în considerare cheltuielile aferente drepturilor de proprietate intelectuală, cheltuielile de management, consultanță, înregistrate cu entități afiliate care nu sunt înființate/constituite și nu au locul conducerii efective în România, astfel cum sunt înregistrate în evidența contabilă a anului 2024. Pentru cheltuielile aferente drepturilor de proprietate intelectuală, cheltuielile de management, cheltuielile de consultanță, precum și cele care vor fi stabilite pe baza declarației fiscale, începând cu anul fiscal 2027, care sunt nedeductibile ca urmare a noilor criterii nu se aplică regulile generale de deducere prevăzute de art. 25.

Entitatea afiliată are semnificația stabilită de reglementările contabile aplicabile atât pentru determinarea ponderii pentru anul 2024 cât pentru determinarea rezultatului fiscal al anului 2026. Începând cu anul 2027 persoanele afiliate sunt cele definite potrivit art.7 pct.26 din Codul fiscal.

Începând cu anul fiscal 2027/anul fiscal modificat care începe în anul 2027:

- cheltuielile vor fi cele prezentate în declarația fiscală, urmând a fi stabilite prin ordin al ministrului finanțelor, la propunerea Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Prin ordin al Ministrului Finanțelor vor fi stabilite categoriile de cheltuieli ce intră sub incidența prezentului articol.

Necesitatea adoptării prezentei măsuri decurge din obligația statului de a asigura protejarea bazei naționale de impunere și de a combate practicile care conduc la erodarea acesteia. Limitarea deductibilității anumitor cheltuieli prin lege este necesară având în vedere frecvența și amploarea fenomenului de alocare către entitățile afiliate a unor costuri fără justificare economică reală sau care nu reflectă o contraprestație efectivă, constatată în context de verificare fiscală, în ultima perioadă. În practică, astfel de cheltuieli pot fi utilizate ca instrumente de optimizare fiscală agresivă, având ca efect diminuarea artificială a profitului impozabil în România și, implicit, erodarea bazei naționale de impunere. Astfel de practici afectează echitatea fiscală între contribuabili, distorsionează concurența și generează riscuri semnificative pentru veniturile bugetare. În acest context, reglementarea expresă a condițiilor de deductibilitate a cheltuielilor, inclusiv prin introducerea unor limitări legale, se impune ca un instrument necesar și proporțional pentru a echilibra raportul între drepturi și obligații dintre stat și contribuabili. Pe cale de consecință, impactul măsurii vizează atât aspecte cuantificabile în mod direct (ex.: creșterea bazei impozabile în România, ca efect al diminuării cuantumului cheltuielilor alocabile către entitățile afiliate din România, stimularea dezvoltării de proprietate

intelectuală) dar are și un efect semnificativ și indirect (ex.: creșterea gradului de conformare voluntară, stimularea dezvoltării de proprietate intelectuală, creșterea gradului de conștientizare și asumare a obligațiilor fiscale de către contribuabili în contextul desfășurării relațiilor economice cu entitățile afiliate);

- ponderea de 1% se determină pe baza cheltuielilor prezentate în declarațiile fiscale;
- cheltuielile pentru determinarea ponderii sunt cele înregistrate în anul fiscal de calcul.

Sunt stabilite reguli de calcul și pentru contribuabilii înființați în cursul unui an fiscal, pentru anul fiscal al înființării.

Având în vedere ajustările fiscale care se efectuează ca urmare a aplicării principiilor prețurilor de transfer, se propune ca începând cu anul fiscal 2027/anul fiscal modificat care începe în anul 2027, contribuabilii care solicită sau care dețin un acord de preț în avans, potrivit Legii 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, nu aplică aceste reguli fiscale.

Nu intră sub incidența acestui regim fiscal instituțiile de credit - persoane juridice române, sucursalele din România ale instituțiilor de credit - persoane juridice străine, întrucât acestea datorează suplimentar impozitului pe profit un impozit specific pe cifra de afaceri.

3. Sunt efectuate și corelări tehnice, ca urmare a abrogării IMCA și a adoptării modificărilor propuse, în principal determinate de anularea Ordinului ministrului finanțelor nr.10/2024, care lasă fără temei legal, referința la activele/producția imobilizărilor în curs finanțate de persoane afiliate.

4. Instituirea unei obligații de păstrare în patrimoniu de către contribuabilii care au scăzut la calculul impozitului minim pe cifra de afaceri - IMCA sau impozitului suplimentar pentru persoanele juridice care desfășoară activități în sectoarele petrol și gaze natural - ICAS valoarea imobilizărilor în curs de execuție/activelor potrivit indicatorilor I și A a unei perioade cel puțin egală cu jumătate din durata de utilizare economică, stabilită potrivit reglementărilor contabile aplicabile, dar nu mai mult de 5 ani.

Titlul IV - Impozitul pe venit

În acord cu angajamentele asumate de Guvernul României prin Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR), Componenta 8 - Reforma fiscală și reforma sistemului de pensii, jalonul 207 și ținând seama de necesitatea unor măsuri pentru consolidarea fiscală, pentru creșterea eficienței și a echității sistemului fiscal și alinierea nivelului veniturilor fiscale din România la media statelor din Uniunea Europeană, ca pondere în Produsul Intern Brut,

În vederea implementării unor măsuri din Programul de Guvernare aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 25/2025 pentru acordarea încrederii Guvernului, se propun o serie de măsuri fiscale, după cum urmează:

1. Se propune, ca salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, luat în calcul la stabilirea nivelului normelor anuale de venit în cazul contribuabililor care realizează venituri din activități independente pentru care venitul net anual se determină pe baza normelor de venit, să fie cel în vigoare la data de 1 ianuarie a anului de realizare a venitului.

În corelare cu reglementarea privind nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată avut în vedere la stabilirea bazei anuale de calcul pentru contribuția de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice care realizează venituri din activități independente, pentru care venitul net anual se determină pe baza normelor de venit, se propune ca la stabilirea nivelului normei anuale de venit să fie avut în vedere același indicator, respectiv nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la data de 1 ianuarie a anului de realizare a venitului. Astfel, având în vedere posibilitatea ca nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare la data de 1 ianuarie a anului de realizare a venitului să fie diferit de cel de la data stabilirii normelor anuale de venit, Direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, respectiv a municipiului București vor stabili și publica nivelul

normei anuale de venit prin înmulțirea acestui indicator cu un număr care nu poate fi mai mic decât 12 (spre exemplu: 12xSMB, 12,5XSMB ș.a.m.d. unde SMB reprezintă salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare la data de 1 ianuarie a anului de realizare a venitului), nu ca valoare absolută cum se stabilește în prezent.

Măsura are în vedere includerea în sfera contribuabililor care datorează contribuția de asigurări sociale și contribuția de asigurări sociale de sănătate a persoanelor fizice pentru care venitul net anual stabilit pe baza normelor anuale de venit, după aplicarea criteriilor de corecție, depășește nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe țară garantate în plată, în vigoare la data de 1 ianuarie a anului de realizare a venitului.

2. Din analiza informațiilor disponibile pe baza Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice referitoare la veniturile obținute de persoane fizice, în anul 2024, din închiriere în scop turistic, s-au constatat următoarele:

I. în cazul veniturilor din activități independente

- aproximativ 4.200 de persoane fizice au declarat venituri din activități independente de închiriere în scop turistic, pentru care venitul net anual a fost determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate;
- media anuală a veniturilor nete anuale declarate de aceștia, în funcție de codul CAEN utilizat, este de 21.812 lei în cazul codului CAEN 5520, 29.433 lei în cazul codului CAEN 5590 și 57.630 lei în cazul codului CAEN 5510;
- valoarea medianei ponderii cheltuielilor deduse din venitul brut, în funcție de codul CAEN utilizat, este de 75,75% în cazul codului CAEN 5510, 75,69% în cazul codului CAEN 5520 și 74,51% în cazul codului CAEN 5590;
- aproximativ 900 de persoane fizice au declarat venituri din activități independente de închiriere în scop turistic, pentru care venitul net anual a fost determinat pe baza normelor anuale de venit, stabilite de către Direcțiile generale regionale ale finanțelor publice;
- media anuală a veniturilor nete anuale declarate de aceștia, în funcție de codul CAEN utilizat, este de 14.838 lei în cazul codului CAEN 5510, 18.688 lei în cazul codului CAEN 5520 și 23.640 lei în cazul codului CAEN 5590;

II. În cazul veniturilor din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal

- aproximativ 1.300 de persoane fizice au declarat venituri din închirierea în scop turistic a unui număr de peste 5 camere, situate în locuințe proprietate personală, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea, pentru care venitul net anual este determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate;
- media anuală a veniturilor nete anuale declarate de aceștia este de 23.968 lei, iar valoarea medianei ponderii cheltuielilor deduse raportat la venitul brut este de 38,95%;
- aproximativ 8.300 de persoane fizice au declarat venituri din închirierea în scop turistic a unui număr de 1- 5 camere, situate în locuințe proprietate personală, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea, pentru care venitul net anual este determinat pe baza normelor de venit stabilite de către Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului;
- media anuală a veniturilor nete anuale declarate de aceștia este de 16.928 lei.

În acest context s-a apreciat necesară modificarea reglementărilor în sensul uniformizării și simplificării regulilor de impunere în vederea facilitării conformării voluntare a contribuabililor, simultan cu reducerea sarcinii administrative pentru contribuabil și organul fiscal.

Astfel, se propune modificarea regimului fiscal aplicabil veniturilor din activități independente obținute ca urmare a prestării de servicii de cazare, în sensul eliminării modalității de stabilire a venitului net anual pe bază de normă de venit, inclusiv renunțarea la posibilitatea de a opta pentru determinarea venitului net anual în sistem real și introducerea unei noi modalități de determinare a venitului net prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor stabilite prin aplicarea unei cote forfetare de cheltuieli de 30% asupra venitului brut anual. Venitul brut reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură, încasate în cursul anului fiscal.

Totodată, venitul brut nu cuprinde comisionul reținut de către entitățile care facilitează închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, inclusiv interfețele electronice, cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare.

Pentru determinarea venitului net din prestarea de servicii de cazare, contribuabilii vor completa numai partea referitoare la venituri din Registrul de evidență fiscală și nu au obligații privind evidența contabilă. Contribuabilii au obligația să completeze și să păstreze fișa de ocupare a capacității de cazare, astfel încât să rezulte perioada de ocupare a camerei, precum și datele de identificare a persoanei/persoanelor care a/au ocupat-o.

Modelul, conținutul, precum și modalitatea de gestionare a formularului tipizat "Fișa de ocupare a capacității de cazare" se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

În situația în care sumele sunt încasate în valută, echivalentul în lei al acestora se determină prin utilizarea cursului de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României în ultima zi bancară anterioară încasării.

Impozitul anual datorat se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual, fiind impozit final.

Impozitul anual datorat se calculează de către contribuabil, pe baza datelor din Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

Plata impozitului anual datorat se efectuează la bugetul de stat, până la termenul legal de depunere a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

Pentru aceste venituri contribuabilii datorează contribuții sociale obligatorii potrivit prevederilor Titlului V din Codul fiscal, aplicabile veniturilor din activități independente.

Totodată, se reglementează faptul că, în cazul în care, în cursul aceluiași an fiscal, contribuabilul desfășoară activități independente de prestare de servicii de cazare, precum și activități independente pentru care venitul net anual se determină pe baza normelor anuale de venit sau în sistem real, pe baza datelor din contabilitate în partidă simplă, pentru aceste venituri rămân aplicabile prevederile art. 68 și 69 din Codul fiscal, după caz. De asemenea, se propune revizuirea regimului fiscal aplicabil veniturilor din cedarea folosinței bunurilor obținute de către proprietar din închirierea pe termen scurt a unui număr cuprins între 1 și 7 camere inclusiv, situate în locuințe proprietate personală, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea, în cursul unui an fiscal.

În situația în care sumele sunt încasate în valută, echivalentul în lei al acestora se determină prin utilizarea cursului de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României în ultima zi bancară anterioară încasării.

Pentru determinarea venitului net din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, contribuabilii completează partea referitoare la venituri din Registrul de evidență fiscală și nu au obligații privind evidența contabilă.

Contribuabilii au obligația să completeze și să păstreze fișa de ocupare a capacității de cazare, astfel încât să rezulte perioada de ocupare a camerei, precum și datele de identificare a persoanei/persoanelor care a/au ocupat-o.

Modelul, conținutul, precum și modalitatea de gestionare a formularului tipizat "**Fișa de ocupare** a capacității de cazare" se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

Se propune aplicarea aceluiași regim fiscal veniturilor realizate de uzufructuari sau alți deținători legali, din închirierea pe termen scurt a unui număr cuprins între 1 și 7 camere inclusiv, situate în locuințe proprietate personală, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea.

Închirierea pe termen scurt de către proprietari, uzufructuari sau alți deținători legali, a camerelor situate în locuințe proprietate personală, reprezintă închirierea neîntreruptă a unei camere, aceleiași persoane, pentru perioade de maximum 30 de zile, într-un an calendaristic.

Venitul net anual din închirierea pe termen scurt a camerelor se determină prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei forfetare de 30% asupra venitului brut.

Venitul brut nu cuprinde comisionul reținut de către entitățile care facilitează închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, inclusiv interfețele electronice, cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare.

Veniturile din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, se consideră venit anual indiferent dacă sunt realizate într-o fracțiune de an sau în perioade diferite ce reprezintă fracțiuni ale aceluiași an fiscal. Pentru determinarea venitului net din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală, contribuabilii completează numai partea referitoare la venituri din Registrul de evidență fiscală și nu au obligația de a conduce evidență contabilă.

Totodată, persoanele fizice care obțin venituri din închirierea pe termen scurt a camerelor situate în locuințe proprietate personală au obligația utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale și de a emite bonuri fiscale cu aceste aparate, pe care să le înmâneze clienților, în condițiile legislației specifice.

Impozitul anual datorat se stabilește de contribuabil prin depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la termenul legal de depunere.

Pentru aceste venituri contribuabilii datorează contribuții sociale obligatorii potrivit prevederilor Titlului V din Codul fiscal aplicabile veniturilor din cedarea folosinței bunurilor.

Începând cu anul fiscal în care numărul camerelor închiriate pe termen scurt, situate în locuințe proprietate personală, este de peste 7 camere, veniturile realizate reprezintă venit din activități independente și se supun impunerii potrivit prevederilor Titlului IV cap. II - Venituri din activități independente și ale Titlului V din Codul fiscal, aplicabile veniturilor din activități independente.

Măsurile propuse vizează atât modificarea regimului fiscal cât și corelarea dispozițiilor Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare cu prevederile legislației specifice domeniului turismului. Astfel, sintagma ”activitatea de închiriere de camere în scop turistic” conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 925/2017, cu modificările ulterioare, are în vedere activitatea de “prestare de servicii de cazare” în cazul veniturilor din activități independente. Totodată, în cazul contribuabililor Titlului IV - Impozitul pe venit din Codul fiscal, se propune, utilizarea noțiunii de ”operator economic definit potrivit legislației specifice domeniului turismului”, respectiv potrivit prevederilor art. 2 lit. a) din Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Turism nr. 65/2013, pentru aprobarea Normelor metodologice privind eliberarea certificatelor de clasificare a structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică, a licențelor și brevetelor de turism, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

”a) operator economic - persoana fizică, persoana fizică autorizată, întreprinderea individuală sau familială, (...), care desfășoară activități de cazare, (...);”

În corelare cu prevederile art. 4 alin. (1²) din Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Turism nr. 65/2013, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora ”operatorii economici persoane fizice pot solicita clasificarea doar pentru un număr maxim de 7 camere încadrate la tipul de structură de primire turistică apartamente și/sau camere de închiriat în locuințe familiale proprietate personală, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea”, în cazul veniturilor realizate de persoanele fizice din cedarea folosinței bunurilor, se propune modificarea numărului de camere situate în locuințe proprietate personală de la 5 la 7 camere inclusiv.

De asemenea, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din închirierea în scop turistic a unui număr de camere cuprins între unu și 5 camere inclusiv, situate în locuințe proprietate personală urmează a se utiliza sintagma “închiriere pe termen scurt” pentru un număr de camere cuprins între unu și 7 camere inclusiv,

situate în locuințe proprietate personală, cu scopul de a se realiza distincția între aceste venituri din cedarea folosinței bunurilor și cele realizate din prestarea de servicii de cazare.

Se propune implementarea măsurilor începând cu veniturile aferente anului 2026.

3. Se propune majorarea cotelor de impozit aplicabile veniturilor sub forma câștigurilor din transferul titlurilor de valoare și din operațiuni cu instrumente financiare derivate, efectuate prin entitățile prevăzute de lege, astfel:

- cota de 1% aplicabilă fiecărui câștig din transferul titlurilor de valoare/fiecărui câștig din efectuarea de operațiuni cu instrumente financiare derivate care au fost dobândite și înstrăinate într-o perioadă mai mare de 365 de zile, inclusiv, de la data dobândirii se majorează la 3%;
- cota de 3% aplicabilă fiecărui câștig din transferul titlurilor de valoare/fiecărui câștig din efectuarea de operațiuni cu instrumente financiare derivate care au fost dobândite și înstrăinate într-o perioadă mai mică de 365 de zile, de la data dobândirii se majorează la 6%.

În cazul veniturilor sub forma câștigurilor din transferul titlurilor de valoare și din operațiuni cu instrumente financiare derivate, pentru transferuri/operațiuni care nu sunt efectuate prin entitățile prevăzute de lege, precum și din transferul aurului de investiții, se propune majorarea cotei de impozit de la 10%, la 16%, cu menținerea celorlalte reguli fiscale privind determinarea câștigului net anual/pierderii nete anuale, precum și a obligațiilor de declarare și plată.

Se propune implementarea măsurii începând cu veniturile aferente anului 2026.

4. Se propune ca în cazul veniturilor din transferul de monedă virtuală, impozitul pe venit datorat să se calculeze de către contribuabil, pe baza declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 16% asupra câștigului din transferul de monedă virtuală, determinat ca diferență pozitivă între prețul de vânzare și prețul de achiziție, inclusiv costurile directe aferente tranzacției. Câștigul sub nivelul a 200 lei/tranzacție nu se impozitează cu condiția ca totalul câștigurilor într-un an fiscal să nu depășească nivelul de 600 lei.

Se propune implementarea măsurii începând cu veniturile aferente anului 2026

Titlul V - Contribuții sociale obligatorii

Ca urmare a angajamentelor asumate prin PNRR și prin Planul Bugetar - Structural Național pe Termen Mediu - 2025-2031 se propune majorarea plafonului maxim al bazei anuale de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor fizice care obțin venituri din activități independente, de la 60 de salarii minime brute pe țară garantate în plată la 72 de salarii minime brute pe țară, pentru veniturile realizate începând cu data de 1 ianuarie 2026.

La stabilirea bazei anuale de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate, în limita plafonului anual de 72 de salarii minime brute pe țară garantate în plată, se ia în calcul valoarea salariului minim brut pe țară stabilit prin hotărâre a Guvernului, în vigoare la data de 1 ianuarie a anului de realizare a venitului, indiferent dacă în cursul aceluiași an se utilizează mai multe valori ale salariului minim brut pe țară.

Majorarea plafonului maxim al bazei anuale de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor fizice care obțin venituri din activități independente a avut în vedere faptul că potrivit dispozițiilor Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, asigurările sociale de sănătate reprezintă principalul sistem de finanțare a ocrotirii sănătății populației care asigură accesul la un pachet de servicii de bază pentru asigurați, sunt obligatorii și funcționează ca un sistem unitar. De asemenea, obiectivele sistemului de asigurări sociale de sănătate se

realizează pe baza unor principii precum solidaritatea și subsidiaritatea în constituirea și utilizarea fondurilor.

Totodată, în acord cu principiul fiscalității referitor la justetea impunerii sau echitatea fiscală, sarcina fiscală a fiecărui contribuabil este stabilită pe baza puterii contributive, respectiv în funcție de mărimea veniturilor sau a proprietăților acestuia.

Măsura are ca scop și reducerea decalajului de taxare a muncii între veniturile din activități independente și veniturile din salarii și asimilate salariilor.

Pentru veniturile realizate în anul fiscal 2025, obligațiile fiscale privind contribuția de asigurări sociale de sănătate pentru veniturile din activități independente sunt cele stabilite potrivit legislației în vigoare la data realizării veniturilor.

Totodată, se propun corelări de natură tehnică ca urmare a majorării plafonului maxim al bazei anuale de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor fizice care obțin venituri din activități independente.

Se propune implementarea măsurilor începând cu veniturile aferente anului 2026.

Titlul IX – Impozite și taxe locale

Prin prezentul proiect, în considerarea recomandărilor BM cu privire la restrângerea ariei de aplicabilitate a facilităților fiscale din domeniul impozitelor și taxelor locale se are în vedere revizuirea mecanismului facilităților fiscale.

După cum a relevat BM, Titlul IX – Impozite și taxe locale din Codul fiscal conține o gamă largă de excepții de la plată, având drept consecință o pierdere de venituri pentru bugetele locale, iar o oarecare creștere a veniturilor reale ale unităților administrativ-teritoriale (UAT) ar putea fi astfel realizată și prin revizuirea actualei liste extinse de scutiri obligatorii și, uneori discreționare; menținerea scutirilor care nu se justifică nu va face decât să împiedice obiectivele reformelor propuse -creșterea veniturilor și echitatea fiscală– atât pe termen scurt, cât și pe termen lung.

Totodată, aceasta a evidențiat că există o posibilitate de creștere a veniturilor fiscale prin schimbări efectuate în politica fiscală care să conducă la îmbunătățirea atât a eficienței, cât și a echității sistemului fiscal, inclusiv din perspectiva revizuirii regimului facilităților fiscale din domeniul impozitării proprietății, abordare ce concordă cu practica internațională. România ar trebui să limiteze excepțiile la un minim absolut, încându-se în context, că este necesară o limitare strictă a scutirilor de la impozitele pe proprietate, respectiv se impune o reconsiderare a mecanismului actual în sensul ca acestea să fie acordate în funcție de anumite criterii strict definite în acest scop, pentru a nu fi erodat principalul pilon ce stă la baza rațiunii unui impozit pe proprietate.

În vederea creșterii veniturilor la bugetele locale ale UAT-urilor și în considerarea unei implementări în mod etapizat a măsurii, într-o primă fază ar putea fi eliminate unele scutiri ce se acordă de drept prin Codul fiscal (decizia cu privire la acestea fiind luată la nivel central) și pe de altă parte, transferată către UAT decizia de acordare a scutirilor/reducerilor de la impozitele și taxele locale în cazul unora dintre cele care se acordau de drept, în funcție de propriile aprecieri privind necesitățile de finanțare a cheltuielilor pentru comunitate, concomitent cu o restructurare a altora.

Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București pot hotărî să acorde scutirea sau reducerea de la plata impozitelor și taxelor locale pe bază de analize cost-beneficiu, pentru o perioadă determinată de timp, de cel mult 2 ani fiscali, în funcție de anumite criterii predefinite, iar în cadrul acestei perioade sunt efectuate evaluări intermediare din perspectiva atingerii scopului urmărit la momentul la care a fost luată hotărârea de acordare și în funcție de constatări se decide, după caz, menținerea pentru restul perioadei rămase sau stoparea acordării pe viitor.

În ceea ce privește cuantumul total al scutirilor și/sau reducerilor ce se acordă prin respectivele hotărâri acesta nu poate depăși 5% din totalul veniturilor din impozitele și taxele locale încasate până în ziua anterioară adoptării hotărârii din anul fiscal precedent celui în care se acordă scutirea.

Suplimentar, se abrogă și anumite facilități prevăzute în legi speciale în raport de Codul fiscal.

În același timp, se are în vedere instituirea de norme intermediare în domeniul impozitului pe clădiri și al impozitului pe teren, până la implementarea evaluării în masă a bunurilor imobile ce fac obiectul impozitării utilizându-se Sistemul informatic dedicat în acest sens, care, în contextul actual se preconizează că ar putea să furnizeze în anul 2026 valori de utilizat pentru determinarea bazei fiscale aferente anului 2027. Astfel, ca parte a unei treceri în mod etapizat către utilizarea valorii de piață, spre a se obține o valoare impozabilă apropiată de valoarea de piață, se instituie norme aplicabile în anul 2026 prin care să se reglementeze în raport de prevederile actualului cadru legal prevăzut de Titlul IX – Impozite și taxe locale din Codul fiscal, în sensul unei adaptări a mecanismului de stabilire a impozitului pe clădirile rezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice, precum și a celui din domeniul impozitului pe teren.

Se revizuieste și prevederea privind reducerea coeficientului de corecție în cazul situațiilor vizând apartamentele amplasate într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente, dat fiind faptul că abordarea nu se mai justifică în raport de contextul actual privind trecerea la sistemul de impozitare la valoarea de piață.

Pe de altă parte, în contextul dat, în anul 2026 urmează a se aplica nivelurile prevăzute în mod distinct pentru fiecare impozit/taxă în parte, astfel cum sunt reglementate prin prezentul proiect, fără a mai fi cazul adoptării de hotărâri ulterioare la nivel local cu privire la o actualizare suplimentară în raport de rata inflației.

De asemenea, întrucât o clădire rezidențială este folosită pentru locuit potrivit definiției de la art. 453 lit. f) din Codul fiscal, intervențiile legislative vizează și regimul aplicabil persoanelor juridice, în considerarea faptului că acestea se înființează pentru desfășurarea de activități cu scop economic (obținerea de beneficii) se păstrează doar regimul fiscal privind clădirile nerezidențiale.

Întrucât, studiul comparativ realizat de MTI cu sprijinul BM a evidențiat necesitatea includerii în sistemul actual de calcul al impozitului pe mijloacele de transport reglementat de Capitolul IV de la Titlul IX din Codul fiscal și a criteriului ”norma de poluare”, astfel încât să existe o diferențiere între vehiculele mai poluante și cele mai puțin poluante în conformitate cu principiul ”poluatorul plătește”, se propune un nou mecanism de impozitare ținând cont și de acest element, precum și o actualizare a prevăzute în prezent.

Pe baza datelor obținute prin intermediul studiului realizat în colaborare cu BM a fost elaborată prezenta propunere, fiind utilizate ipotezele de mai jos pentru identificarea valorii în lei a fiecărei categorii în parte, luându-se în calcul capacitatea cilindrică și norma de poluare, după cum urmează:

a) Formula de calcul se aplică doar primelor opt categorii de mijloace de transport cu tracțiune mecanică:

- 1) Motociclete, tricicluri, cvadricicluri și autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1.600 cm³, inclusiv;
- 2) Motociclete, tricicluri și cvadricicluri cu capacitatea cilindrică de peste 1.600 cm³;
- 3) Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 1.601 cm³ și 2.000 cm³ inclusiv;
- 4) Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.001 cm³ și 2.600 cm³ inclusiv;
- 5) Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2.601 cm³ și 3.000 cm³ inclusiv;
- 6) Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3.001 cm³;
- 7) Autobuze, autocare, microbuze;
- 8) Alte vehicule cu tracțiune mecanică cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone, inclusiv.

b) Pentru fiecare categorie de mijloc de transport cu tracțiune mecanică mai sus menționantă se diferențiază un impozit în funcție de două criterii: capacitate cilindrică (așa cum este la momentul prezent calculat impozitul, în lei/200 cm³) și norma de poluare (sunt identificate 8 norme de poluare de la cea mai poluantă, non-euro, la cea mai nepoluantă: E0/Non-euro, E1, E2, E3, E4, E5, E6, Hibrice cu nivel de emisii mai mare de 50g CO₂/km).

c) Metoda de calcul a valorii unitare are la bază modelul Bulgariei, model în cadrul căruia sunt utilizate 3 criterii: puterea autovehiculului, vechimea și norma de poluare. Totodată, s-a ținut cont de faptul că valoarea venitului brut per-capita în Bulgaria era, în anul 2022 (data realizării de către BM a studiului ce stă la baza propunerii formulate), cu aprox. 20% mai mică decât valoarea venitului brut per-capita în România.

d) Pentru fiecare dintre cele două criterii (capacitate cilindrică și norma de poluare) se utilizează coeficienți de ajustare cu valori cuprinse între 1,3 și 0,95, coeficienți care se aplică valorilor unitare stabilite pentru fiecare categorie de vehicul în parte.

e) Astfel, aplicând de la coeficientul pentru primele opt categorii de mijloace de transport cu tracțiune mecanică s-a determinat impozitul în lei/200 cm³ sau fracțiune din aceasta și norma de poluare pentru fiecare categorie: Valoare impozit categorie generală (vg) în lei/200 cm³ sau fracțiune din aceasta cu Norma de poluare $En = \text{Valoare impozit categorie lei/200 cm}^3 \text{ sau fracțiune din aceasta (vi)} \times \text{coeficientul aplicat pentru norma de poluare (Cf)}$ a mijlocului de transport pentru care se determină impozitul.

Concomitent, prin acest proiect se reglementează și unele prevederi privind corelări tehnice.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2024 privind prorogarea unor termene și con-solidarea capacității administrative în domeniul impozitării proprietății

Ținând cont de dificultățile în implementarea prevederilor din Ordonanța Guvernului nr. 16/2022 cu privire la Titlul IX -Impozite și taxe locale din Codul fiscal, evidențiate și de către experții Fondului Monetar Internațional care au efectuat, la solicitarea expresă a ministrului finanțelor, o misiune de asistență tehnică în luna ianuarie 2023 (în cadrul căreia au avut loc discuții atât cu asociațiile de profil cât și cu Asociația Națională a Evaluatorilor Autorizați din România și cu Uniunea Națională a Notarilor Publici din România), indicându-se că deși pare să existe un consens, există totuși părți interesate care consideră că aceasta nu este un punct de plecare sănătos (printre respectivele părți interesate care și-au exprimat îngri-jorările numărându-se chiar asociațiile administrației publice locale, ANEVAR și UNNPR), se propune modificarea prevederilor din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2024 ce vizează Ordonanța Guvernului nr. 16/2022, în sensul abrogării.

De asemenea, se instituie Sistemul național integrat de gestionare în scop fiscal a datelor și informațiilor despre bunurile imobile din România, denumit Sistemul RO e-Proprietate și se reglementează interconectarea acestuia cu sisteme informatice deținute de alte autori-tăți/instituții publice și organizațiile profesionale de interes public sau de utilitate publică.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2023 privind unele măsuri pentru gestionarea și evidențierea veniturilor curente ale bugetului public prin implementarea unor proiecte de digitalizare

Se prevede ca și Sistemul informatic RO e-Proprietate să facă parte din categoria sistemelor informatice de interes strategic national.

4. Se propune creșterea cuantumului amenzii prevăzut la art. 336 alin. (2) lit. t) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, de la 1.000 lei - 5.000 lei la un cuantum cuprins între 2.000 lei și 10.000 lei, astfel încât această creștere să determine organele fiscale locale să transmită la ANAF, prin PatrimVen, informațiile privind bunurile imobile și mijloacele de transport deținute de persoanele fizice sau juridice pentru care există obligația declarării conform Codului fiscal.

În plus, se propune ca în situația aplicării acestei sancțiuni concomitent să se sisteze alimentarea atât cu cote defalcate din impozitul pe venit, cât și cu sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrare, cu excepția plăților pentru achitarea drepturilor salariale și a contribuțiilor aferente atunci când nu pot fi asigurate din venituri proprii, acordate potrivit art. 33 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, până la îndeplinirea obligațiilor de transmitere a informațiilor privind bunurile imobile și mijloacele de transport deținute de persoanele fizice sau juridice pentru care există instituită obligația declarării conform Codului fiscal, la ANAF prin PatrimVen.

Proiectul propune introducerea, după articolul 5² din O.U.G. nr. 20/2013, a articolelor 5³ și 5⁴, prin care se reglementează:

- Obligația candidaților la concursurile pentru ocuparea funcțiilor publice din ONJN de a prezenta două avize: unul privind evaluarea psihologică complexă și altul privind nivelul de integritate;
- Testarea psihologică periodică, o dată la 2 ani, pentru toți funcționarii publici din cadrul instituției;
- Posibilitatea efectuării unor evaluări suplimentare în situații justificate, în urma comportamentului necorespunzător la locul de muncă;

Prin completarea Legii nr. 86/2006 privind Codul vamal al României se urmărește crearea cadrului legal pentru utilizarea imediată a mijloacelor de înregistrare bodycam și fixare foto-audio-video deja existente, în cadrul misiunilor de control, în sensul operaționalizării și utilizării eficiente a resurselor tehnice aflate în dotare.

Utilizarea de îndată a dispozitivelor bodycam de către personalul vamal are în vedere alinierea politicilor aplicate de celelalte structuri ale statului și aducerea la îndeplinire a pct. 5 „Reforma pentru creșterea încrederii contribuabililor în serviciile fiscale”, lit. iii) „utilizarea de bodycam de către inspectorii antifraudă și de către personalul vamal în cadrul operațiunilor de control” prevăzut de Hotărârea Parlamentului nr. 25 din 23 iunie 2025 pentru acordarea încrederii Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 580/23.06.2025.

Astfel, prin completarea Legii nr. 86/2006 privind Codul vamal al României se va asigura cadrul legal privind fixarea și înregistrarea cu mijloace foto-audio-video din dotare a activităților specifice desfășurate de către personalul vamal din cadrul aparatului central al Autorității Vamale Române și structuri teritoriale, urmărindu-se pe de-o parte creșterea gradului de integritate în rândul personalului vamal și pe de altă parte creșterea gradului de încredere a cetățenilor în instituția vamală.

Totodată, măsura propusă va conduce atât la prevenirea săvârșirii unor fapte ilegale, în special a celor de corupție cât și la reducerea activităților și comportamentelor care încalcă normele de conduită ale personalului vamal, ca urmare a conștientizării faptului că intervențiile și acțiunile lucrătorilor vamali sunt înregistrate și fixate foto-audio-video.

În contextul actual al exigențelor privind profesionalismul, responsabilitatea și etica în administrația publică, se impune adoptarea unor măsuri preventive și de monitorizare continuă a personalului, care să contribuie la creșterea performanței instituționale și la consolidarea încrederii cetățenilor în administrația publică. Una dintre aceste măsuri o reprezintă introducerea posibilității testării integrității, inclusiv pentru detecția comportamentului disimulat, în situația în care există date și indicii privind abateri de la integritate ale personalului care ocupă funcțiile publice de conducere din ANAF, respectiv ale personalului care ocupă funcții generale de execuție din cadrul structurilor de inspecție fiscală și de executare silită, la solicitarea conducerii Agenției.

Astfel, pentru menținerea în funcțiile publice de conducere din cadrul structurilor ANAF – aparat propriu/unități subordonate, precum și pentru menținerea în funcțiile publice de execuție din cadrul structurilor cu atribuții de inspecție fiscală și executare silită devine imperios necesară deținerea/obținerea

avizului psihologic și a avizului psihologic de integritate, emise de către unități specializate autorizate de Colegiului Psihologilor din România, anual sau la solicitarea Agenției, ca parte a cerințelor de exercitare a funcției publice pentru aceste categorii.

Testarea de integritate este necesară având în vedere că funcționarii publici de conducere, cât și cei de execuție din cadrul structurilor de inspecție fiscală și executare silită lucrează cu informații sensibile și confidențiale, gestionează date fiscale, personale și juridice sensibile și au nevoie de stabilitate emoțională, autocontrol, capacitate de analiză și discreție.

Prin implementarea măsurii de solicitare a avizului psihologic de integritate se implementează un sistem de prevenire, identificare și monitorizare a abaterilor de la regulile de integritate.

II. Implementarea de înregistratoare audio-video portabile de tip body camera (bodycam - camere purtate pe corp) pentru inspectorii ANAF din cadrul DGAF este necesară la nivel operațional și etic în contextul actual, în care instituția își modernizează activitatea, crește numărul de controale și caută transparență sporită. Totodată, prin implementarea acestei măsuri, Agenția își consolidează capacitatea instituțională în domeniul integrității, prevenirii și combaterii corupției în rândul personalului antifraudă. Integritatea organizațională în sectorul public este promovată prin Strategia națională de apărare a țării pentru perioada 2021- 2025 pentru a reduce cazurile de corupție, fraudă și incidentele de integritate în sectoarele expuse la corupție. De asemenea, evoluția tehnologică din prezent impune adaptarea permanentă a mijloacelor utilizate de către instituțiile publice și, implicit, de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor specifice, urmărindu-se astfel crearea unui mediu sigur și eficient.

Din punct de vedere legal, implementarea bodycam-urilor asigură dovezi obiective în cazul plângerilor/petițiilor contribuabililor, previne abuzurile sau comportamentele neadecvate al inspectorilor antifraudă și oferă protecție juridică inspectorului antifraudă, precum și pentru contribuabil.

Totodată, la nivel operațional, utilizarea bodycam-urilor crește transparența și calitatea actului de control și poate oferi protecție fizică inspectorilor antifraudă prin documentarea/înregistrarea fiecărei acțiuni de control, reducerea posibilității de ”interpretare greșită” a activității inspectorilor antifraudă și acuzațiilor de corupție și oferă claritate deciziilor de contestație. De asemenea, camerele reduc și descurajează agresiunile verbale și fizice adresate inspectorilor antifraudă și înregistrează refuzul de colaborare, violența și intimidarea acestora de către contribuabili, de unde rezultă necesitatea protejării inspectorilor antifraudă împotriva faptelor de ultraj și a acuzațiilor privind exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Pe termen lung, înregistrările de pe bodycam-uri pot fi utilizate în instruirea inspectorilor antifraudă, reprezintă feedback intern, respectiv o modalitate de supraveghere a comportamentului acestora de către superiorii ierarhici. Prin urmare, utilizarea bodycam-urilor este o măsură necesară desfășurării activității specifice de control antifraudă desfășurată de personalul DGAF.

Având în vedere că în România bodycam-urile sunt utilizate în mod eficient la nivelul structurilor Ministerului Afacerilor Interne pentru a proteja polițiștii împotriva acuzațiilor cu privire la modul de exercitare a atribuțiilor de serviciu, precum și atribuția DGAF de prevenire, descoperire și combatere a actelor și faptelor de evaziune fiscală și fraudă fiscală, implementarea bodycam-urilor la ANAF poate fi justificată logic, legal și funcțional în contextul creșterii controalelor și digitalizării instituției. Ele aduc transparență, protecție și eficiență.

Pentru implementarea și dotarea inspectorilor antifraudă cu bodycam-uri - mijloace tehnice de supraveghere și monitorizare –, pentru protejarea personalului împotriva faptelor de violență și a acuzațiilor privind exercitarea atribuțiilor de serviciu, precum și pentru asigurarea mobilității și eficacității, supravegherii și intervenției imediate este necesară achiziția bodycam-urilor specializate, adecvate pentru îndeplinirea cu operativitate și în siguranță a misiunilor din teren.

Se propune implementarea unei taxe fixe pentru fiecare colet provenit din spațiul extracomunitar, livrat direct consumatorilor din România prin intermediul furnizorilor de servicii poștale autorizați pe teritoriul României.

Această măsură este aliniată cu inițiativele la nivelul Uniunii Europene, unde se discută impunerea unei taxe similare pentru coletele de valoare redusă provenite din spațiul extracomunitar.

Astfel, proiectul vizează introducerea unei taxe în cuantum de 25 lei/colet pentru livrările directe către consumatori, scopul urmărit fiind acela de acoperire a costurilor de gestionare a fluxurilor extracomunitare de mărfuri generate de procesarea acestor colete. Măsura are în vedere coletele provenite din afara UE, indiferent de valoarea declarată, livrate direct către consumatori.

Implementarea unei taxe de gestionare a fluxurilor extracomunitare de bunuri este o măsură necesară pentru protejarea intereselor economice ale României, asigurarea echității fiscale și îmbunătățirea controlului asupra produselor importate.

Prin modificarea Legii nr. 31/1990 privind societățile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se propune reducerea fenomenului de decapitalizare a societăților din România, prin amendarea legii societăților, cu prevederi care vizează următoarele aspecte:

- interdicția pentru societățile care distribuie trimestrial dividende, de a acorda acționarilor/asociaților/altor persoane afiliate, așa cum sunt definite conform reglementărilor contabile aplicabile, împrumuturi, până la regularizarea diferențelor rezultate din distribuirea dividendelor în cursul anului;

- introducerea răspunderii solidare a societății și a acționarului/asociatului care a beneficiat de plata de dividende interimare, dar nu le-a regularizat, în cazul societăților care au distribuit trimestrial dividende, sau au restituit împrumuturi, deși societatea avea activul net sub limita prevăzută de lege.

-

- introducerea de contravenții pentru societățile care au distribuit trimestrial dividende, fără să le regularizeze, și au acordat împrumuturi respectiv au restituit împrumuturi acționarilor/asociaților/altor persoane afiliate, așa cum sunt definite conform reglementărilor contabile aplicabile.

Sanctiunea, constând în amendă de la 10.000 lei la 200.000 lei, urmează să fie aplicată de ANAF;

- condiționarea posibilității distribuirii de dividende de constituirea rezervelor legale, acoperirea pierderii contabile reportate, precum și de constituirea de rezerve în conformitate cu cerințele statutare.

De asemenea, se propune ca distribuirea de dividende din profitul exercițiului financiar curent pentru societățile care, pe baza situațiilor financiare anuale, aprobate potrivit legii, au o valoare a activului net sub jumătate din valoarea capitalului social subscris, să poată fi efectuată numai după reîntregirea activului net la valoarea minimă prevăzută de lege;

- conversia creanțelor acționarilor/asociaților în acțiuni/părți sociale, în cazul societăților care au o valoare a activului net sub jumătate din valoarea capitalului social subscris, înregistrează datorii față de acționari/asociați rezultate din împrumuturi sau alte finanțări acordate de aceștia și nu își reconstituie în termenul prevăzut de prezenta lege, activul net până la nivelul unei valori cel puțin egale cu jumătate din capitalul social subscris.

Se propune, în acest sens, ca nerespectarea de către societăți a obligației prevăzute mai sus să fie sancționată de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Reglementarea acordării unor garanții în cadrul unor programe guvernamentale și adoptarea unui cadru care să permită adoptarea flexibilă a unui sistem de administrare și conducere, bazat pe eficiență și reducerea costurilor la nivelul companiilor de stat

Se propune ca începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi Fondul Român de Contragarantare - S.A. să nu mai acorde garanții în cadrul programelor guvernamentale, urmând ca Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii - S.A. - IFN să se substituie în drepturi și obligații pentru toate garanțiile emise de către Fond în numele și în contul statului, în baza madatului acordat, în cadrul programelor guvernamentale.

Totodată, se reglementează ca predarea - primirea garanțiilor aflate în soldul Fondului Roman de Contragarantare S.A. să se efectueze pe bază de protocol de predare-primire în termen de maxim 30 zile calendaristice de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, pe baza de protocol de predare-primire.

Se propune adoptarea unui cadru care să permită adoptarea flexibilă a unui sistem de administrare și conducere cu un număr redus de membri, bazat pe eficiență și reducerea costurilor la nivelul companiilor de stat. În acest sens, propune modificarea sistemului de administrare al Fondului Român de Contragarantare prin trecerea de la un sistem dualist, condus de un Consiliu de Supraveghere format din 7 membri și un Directorat alcătuit din 3 membri, la sistemul unitar condus de un Consiliu de administrație format din 3 membri și un Director.

Având în vedere necesitatea adoptării de măsuri care țin de buna administrare a companiilor de stat prin eficientizarea activității acestora respectiv a reducerii cheltuielilor cu plata indemnizațiilor membrilor organelor de conducere și administrare, nu se justifică o conducere executivă formată din 7 membri ai consiliului de supraveghere și 3 în cadrul Directoratului, o conducere formată din 3 membri ai consiliului de administrație și un Director fiind suficientă în vederea efectuării tuturor demersurilor necesare în vederea finalizării procesului de dizolvare.

Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență

Soluțiile propuse în proiectul de lege sunt circumscrise obiectivelor stabilite în Planul Bugetar Structural Național:

1. Reducerea duratei procedurii insolvenței, prin măsuri concrete, cu efect imediat:

- a) verificarea periodică de către administratorul judiciar a stării financiare a debitorului, pentru a propune, de îndată, dacă este cazul, intrarea în faliment, în perioada de observație sau pe durata executării planului - *art. 58 alin. (1) lit. b¹), art. 97 alin. 3¹; art. 144 alin. (2¹);*
- b) valorificarea bunurilor prin licitație publică potrivit Codului de procedură civilă, dacă adunarea creditorilor nu aprobă un regulament de vânzare sau dacă vânzarea potrivit regulamentului stabilit de creditorii nu se realizează într-un termen rezonabil, dar nu mai mare de 12 luni - *art. 156 alin. (2);*
- c) dezvoltarea și operaționalizarea în regim prioritar a unei platforme informatice pentru desemnarea aleatorie a administratorului/lichidatorului judiciar de către judecătorul-sindic;

- d) completarea atribuțiilor practicienilor în insolvență, pentru a încuraja închiderea rapidă și cât mai eficientă a procedurilor de insolvență.

2. Consolidarea regimului răspunderii administratorilor pentru aducerea societății în stare de insolvență:

- a) cerințe mai stricte de elaborare a raportului de evaluare a stării debitorului și a cauzelor ce au condus la insolvență, pentru a facilita creditorilor, inclusiv creditorului fiscal, fundamentarea și declanșarea acțiunii în răspundere a administratorilor - *art. 97*;
- b) acțiunea în răspundere nu mai vizează doar administratorii formali, ci și administratorii *de facto* (care impun decizia financiară și operațională a societății) - *art. 169 alin. (1)*;
- c) interdicție de a fonda societăți pe o perioadă de 5 ani, ca efect al hotărârii de atragere a răspunderii, interdicție care se înregistrează în registrul comerțului, informația fiind astfel accesibilă publicului - *art. 169 alin. (10) lit. b)*;
- d) extinderea interdicției ocupării funcției de administrare/conducere și la administratorul *de facto* - *art. 169 alin. (10) lit. a)*;
- e) administratorul și administratorul *de facto* împotriva cărora s-a introdus o acțiune în atragerea răspunderii nu pot avea calitatea de administrator special în procedura insolvenței (*art. 97¹*);
- f) reglementarea unui caz distinct de atragere a răspunderii: vânzarea bunurilor ca ansamblu independent către persoane strâns legate de debitor în fraudă creditorilor - *art. 169 alin. (1) lit. e¹*);
- g) instituirea unei prezumții potrivit căreia nedepunerea culpabilă a situațiilor financiare și/sau neîndeplinirea culpabilă a obligațiilor de depunere a declarațiilor fiscale prezumă, până la proba contrară, neținerea conform legii a contabilității - *art. 169 alin. (1) lit. d)*;

3. Creșterea gradului de recuperare a creanțelor, inclusiv a impozitelor și taxelor în procedura insolvenței:

- a) asigurarea unui nivel mai înalt de transparență a procedurii în raport cu creditorii, cu scopul de a facilita exercitarea remediilor procesuale împotriva practicilor de manipulare a votului și a tendințelor de tergiversare a procedurii;
- b) justificarea, prin prezentarea motivelor temeinice și circumstanțelor excepționale, pentru prioritizarea plății anumitor creanțe curente, ca excepție de la principiul, instituit deja, al plății creanțelor curente potrivit scadenței; - *art. 133 alin. (4)*;
- c) notificarea creditorului fiscal în legătură cu intenția de deschidere a procedurii se va face de către debitor cu 15 zile înainte de depunerea cererii de deschidere a procedurii - *art. 66 alin. (1¹)*;
- d) comunicarea electronică a rapoartelor și planului de reorganizare către toți creditorii care solicită - *art. 59 alin. (2)*;
- e) rapoarte actualizate mai detaliate ale administratorului judiciar/lichidatorului judiciar - *art. 97*;
- f) includerea de informații suplimentare în tabelul creanțelor - *art. 5 pct. 69, art. 110 alin. (2)*;
- g) clarificarea obligațiilor administratorului concordatar în elaborarea listei creanțelor în concordat - *art. 19 alin. (1)*;
- h) modificarea regimului onorariilor practicienilor în insolvență pentru asocierea onorariului de succes cu reușita planului de reorganizare și/sau cu un nivel ridicat de recuperare a creanțelor.

4. Prevenirea practicilor de deturnare, de către debitor, a procedurii insolvenței de la finalitățile și principiile instituite de lege, prin:

- a) definirea conceptului de *persoane strâns legate de debitor* (*closely related parties*, persoane afiliate), în acord cu Propunerea de Directivă privind insolvența și cu luarea în considerare a definițiilor existente în legislația fiscală și în legislația în materia prevenirii spălării banilor - *art. 5 pct. 42²*;
- b) număr limitat de creditori afiliați în comitetul creditorilor (un creditor) și verificarea de către judecătorul-sindic a respectării condițiilor de desemnare - *art. 45 alin. (1) lit. f¹*; *art. 50 alin. (5¹)*;
- c) cerințe stricte pentru vânzarea bunurilor ca ansamblu independent către persoane strâns legate de debitor și autorizarea de către judecătorul-sindic a acestui tip de valorificare a bunurilor debitorului - *art. 154¹*.

Soluțiile prevăzute în proiectul de lege se vor aplica, ca regulă, proceselor începute după data intrării în vigoare a legii, iar anumite norme ce au caracter procesual vor fi de imediată aplicare cum ar fi,

termenele pentru formularea acțiunii în anulare și contestațiile împotriva deciziilor comitetului creditorilor. De asemenea, condițiile de transparență și de autorizare a vânzării către persoane strâns legate de debitor, fiind dispoziții de natură procedurală, vor fi aplicate proceselor în curs, sub condiția să nu se fi intrat în etape în cadrul cărora să fie necesar a fi cunoscute, pentru luarea deciziei de către creditorii/debitor sau judecătorul-sindic, a modalității în care va fi realizată vânzarea. Totodată, evaluarea periodică de către administratorul judiciar a posibilității reale de reorganizare efectivă se va realiza în procedurile în care nu a fost depus încă la dosar primul raport în care se efectuează această verificare. În stabilirea normelor tranzitorii s-a urmărit respectarea drepturilor materiale și procesuale ale părților din procedură.

Legea nr.108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii

Având în vedere dificultățile pe care le întâmpină inspectorii de muncă în activitatea specifică, generate de acțiunile angajatorului de împiedicare a controlului sau a cercetării evenimentelor, împiedicarea accesului la locațiile supuse controlului, refuzul persoanelor găsite la locul de muncă de a completa fișa de identificare sau de a da informații despre evenimentul cercetat, precum și riscurile la care sunt expuși în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu pe care le presupune activitatea de control și de cercetare a evenimentelor, materializate inclusiv prin amenințări și prin agresiuni fizice sau verbale, este necesară creșterea gradului de protecție a acestora, prin utilizarea de dispozitive de tip Body Cameră, care să descurajeze asemenea practici și, totodată, să se poată proba situația de fapt.

Legea nr. 53/2003 Codul Muncii,

Având în vedere obligația Guvernului de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele și obligațiile bugetare, precum și riscurile fiscale de o manieră care să asigure sustenabilitatea poziției fiscale pe termen mediu și lung, precum și predictibilitatea politicii fiscal-bugetare pe termen mediu, în scopul menținerii stabilității macroeconomice, ținând cont de necesitatea păstrării echilibrului bugetare prin adoptarea de măsuri menite să limiteze creșterea cheltuielilor bugetare permanente impune adoptarea de măsuri în vederea stabilirii cadrului normativ privind înăsprirea regimului sancționator pentru angajatorii care utilizează muncă fără forme legale (muncă nedeclarată), în lipsa acestor măsuri se pot genera efecte negative, atât asupra bugetului de stat, cât și asupra bugetului asigurărilor sociale de stat precarizând locurile de muncă prin afectarea unor drepturi fundamentale ale salariaților (dreptul la munca, dreptul la șomaj etc).

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc

Modificările propuse clarifică aplicarea interdicțiilor în domeniul jocurilor de noroc, pentru a evita interpretările arbitrare și sancțiunile disproportionale. Se stabilesc condiții clare și cumulative, se corelează dispozițiile privind contravențiile și infracțiunile, iar soluțiile tehnice propuse (precum geolocalizarea) asigură trasabilitate reală, protejând operatorii corecți și întărind controlul asupra activităților neautorizate.

Articolul 1, alineatul (5²) -În versiunea inițială actul normativ este susceptibil de a încălca principiul aplicării teritoriale a legii și competența autorității, dat fiind că, interdicția ar putea fi aplicabilă operatorilor care își desfășoară activitatea în mod legal în altă jurisdicție. Clarificarea este necesară pentru definirea cu precizie a situațiilor care intră sub incidența interdicției, fiind eliminate interpretările arbitrare, cerințele trebuind să fie îndeplinite cumulativ și nu alternativ (cum era prevăzut).

Articolul 1, alineatul (5³) -Textul trebuie modificat având în vedere că lista neagră nu cuprinde datele entităților care ar putea fi beneficiare ale serviciilor și restricția trebuie aplicată cu privire la site-uri indiferent ce entitate le operează.

Articolul 1, alineatul (5⁷) -În versiunea inițială actul normativ este susceptibil de a încălca principiul aplicării teritoriale a legii și competența autorității, dat fiind că, interdicția ar putea fi aplicabilă operatorilor care își desfășoară activitatea în mod legal în altă jurisdicție. Clarificarea este necesară pentru definirea cu precizie a situațiilor care intră sub incidența interdicției, fiind eliminate interpretările arbitrare, cerințele trebuind să fie îndeplinite cumulativ și nu alternativ (cum era prevăzut).

Articolul 7¹, alineatul (3) - În realitate, prevederea nu reprezintă o excepție, ci se dorește a fi o clarificare a faptului că terminalele de pariuri pot fi în continuare puse la dispoziția clienților, fără a cădea sub incidența prevederilor penale. Totodată, se elimină riscul unei interpretări abuzive, contrară intenției legiuitorului, conform căreia s-ar putea opera prin terminalele de pariuri jocuri de noroc la distanță.

Articolul 15, alineatul (2) lit. f¹ -Actuala formulare („GPS stand-alone”) este limitativă:

- GPS nu funcționează în parametrii optimi în clădiri sau depozite;
- Necesită alimentare continuă - dificil de asigurat în perioada de stocare;
- Poate fi ușor ecranat sau bruiat.

Risc de sancțiuni nedrepte pentru operatori corecți și un impact posibil diminuat asupra sloturilor „la negru”.

Se propune un sistem de geolocalizare viabil. Aceeași trasabilitate, dar cu soluții care chiar funcționează.

La articolul 25, literele m) și n) -Modificările sunt necesare în vederea corelării art. 25 care descrie obiectul material al infracțiunii cu dispozițiile art. 5², respectiv art. 5³. Sfera de aplicare a dispozițiilor legale a fost extinsă către persoanele care nu respectă interdicțiile și care nu dețin licența clasa a II-a.

2.4 Alte informații *)

Secțiunea a 3-a

Impactul socioeconomic **)

3.1 Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ

În ceea ce privește implementarea taxei fixe de gestionare a fluxurilor extracomunitare de bunuri

Implementarea taxei de gestionare a fluxurilor extracomunitare de bunuri generează o serie de beneficii directe și indirecte, justificate de impactul bugetar pozitiv și de obiectivul de a asigura echitate fiscală:

Beneficii:

- Creșterea veniturilor bugetare prin introducerea unei taxe fixe pentru fiecare colet extracomunitar.
- Stimularea formalizării fluxurilor comerciale, prin trasabilitate sporită și descurajarea fragmentării

artificiale a comenzilor pentru a evita obligațiile fiscale.

- Aplicarea diferențiată, cu scutire pentru formalități vamale efectuate în România, încurajează procesarea locală și sprijină economia națională.
- Consolidarea echității în raport cu operatorii economici din UE, care suportă integral sarcinile fiscale, spre deosebire de entitățile extracomunitare care beneficiază de regimuri simplificate.
- Îmbunătățirea controlului fiscal și a capacității administrative de supraveghere a comerțului online internațional;

Costuri estimate:

- Costuri administrative pentru ANAF legate de colectarea taxei, prin actualizarea sistemelor informatice pentru gestionarea fluxurilor generate de fluxurile extracomunitare de bunuri.
- Impact marginal asupra furnizorilor de servicii poștale legate de adaptarea sistemelor informatice pentru colectarea taxei și virarea acestora către bugetul general consolidat al statului/

Per ansamblu, balanța beneficiilor depășește costurile implicate, iar măsura contribuie la o mai bună protecție a intereselor fiscale naționale și la alinierea cu inițiativele UE privind comerțul electronic și importurile de bunuri.

3.2 Impactul social

În ceea ce privește implementarea taxei fixe de gestionare a fluxurilor extracomunitare de bunuri

Prin adoptarea proiectului se asigură cadrul de reglementare necesar pentru gestionarea fluxurilor extracomunitare de bunuri, cu luarea în considerare a protecției consumatorilor pe aceste piețe

3.3. Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.4. Impactul macroeconomic

3.4.1 Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.4.2 Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat

În ceea ce privește implementarea taxei fixe de gestionare a fluxurilor extracomunitare de bunuri

Proiectul contribuie la asigurarea unor condiții de concurență echitabile între participanții la piață, conferind în același timp o protecție uniformă a consumatorilor.

Proiectul nu contravine legislației din domeniul concurenței și reglementărilor comunitare în domeniul ajutorului de stat.

3.5. Impactul asupra mediului de afaceri

Eliminarea IMCA are impact pozitiv asupra mediului de afaceri, fiind încurajate investițiile, menținerea sectoarelor de activitate cu marje reduse, cu efecte pozitive și asupra prețurilor pentru consumatori și asupra concurenței în piață.

În ceea ce privește implementarea taxei fixe de gestionare a fluxurilor extracomunitare de bunuri

Măsura este concepută astfel încât să minimizeze birocrăția și să nu afecteze disproporționat IMM-urile sau operatorii de bună-credință. În ansamblu, impactul asupra mediului de afaceri este pozitiv, susținând un cadru fiscal echilibrat și dezvoltarea infrastructurii vamale și logistice locale.

Astfel, prevederile propuse prin proiect au un impact moderat, dar controlat și predictibil asupra mediului de afaceri, cu efecte principale în zona comerțului electronic și a activităților logistice:

Impact pozitiv:

- Creșterea competitivității operatorilor economici locali și europeni, prin corectarea dezechilibrului fiscal generat de avantajele comercianților din spațiul extracomunitar, care beneficiau de scuturi și costuri mai reduse.
- Încurajarea dezvoltării centrelor logistice în România.
- Crearea unui cadru fiscal echitabil între entitățile comerciale locale și cele din afara UE, asigurând o concurență loială pe piața internă.

Legislația în domeniul insolvenței

Se preconizează că proiectul va avea un impact pozitiv asupra mediului de afaceri, acesta vizând eficientizarea procedurilor de insolvență și de prevenire a insolvenței, pentru creșterea nivelului de colectare a creanțelor. De asemenea, consolidarea transparenței acțiunii debitorului și a organelor procedurale, precum și evaluările periodice ale stării financiare a debitorului sprijină adoptarea deciziilor celor mai adecvate în privința parcursului procedural, astfel încât să fie sporit nivelul de recuperare a creanțelor.

3.6 Impactul asupra mediului înconjurător

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.7. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării

3.8 Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3.9. Alte informații - Nu au fost identificate.

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri *)**

- În milioane lei (RON)						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
1	2	3	4	5	6	7
4.1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:		3695,3	4.063,4	4.182,7		
a) bugetul de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale:		3695,3	3.791,4	3.890,0		
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat			272,0	292,7		
(i) contribuții de asigurări						
d) alte tipuri de venituri (Se va menționa natura acestora.)						

4.2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii						
d) alte tipuri de cheltuieli (Se va menționa natura acestora.)						
4.3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						
4.4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
4.5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
4.6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
4.7. Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adaptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente: a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată; b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.						
4.8. Alte informații Impactul net asupra veniturilor bugetului de stat este nul, având în vedere că impactul negativ generat de abrogarea impozitului minim pe cifra de afaceri este compensat de efectul pozitiv generat de măsurile privind reducerea deductibilității unor categorii de cheltuieli (consultanță, dobânzi, management, proprietate intelectuală) cu efect asupra impozitului pe profit, privind impozitarea anumitor venituri ale persoanelor fizice precum și instituirea taxei logistice pentru gestionarea fluxurilor de bunuri extracomunitare.						

Secțiunea a 5-a

Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

5.1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ

Pentru implementarea taxei fixe de gestionare a fluxurilor extracomunitare de bunuri este necesară emiterea de către ANAF a unui ordin prin care se aprobă procedura de declarare

Legislația în domeniul insolvenței

Prin proiectul de lege se aduc modificări:

1. Legii nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, nr.466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare;
- 2.Ordonanței de urgență a Guvernului nr.86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 13 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare.

5.2. Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice

Nu este cazul.

5.3. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE (în cazul proiectelor ce transpun sau asigură aplicarea unor prevederi de drept UE)

Prezentul act normativ nu transpune legislație comunitară și nu creează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia.

5.3.1. Măsuri normative necesare transpunerii directivelor UE

Prezentul act normativ nu transpune legislație comunitară și nu creează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia.

5.3.2. Măsuri normative necesare aplicării actelor legislative UE

Prezentul act normativ nu transpune legislație comunitară și nu creează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia.

5.4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene

Nu este cazul

5.5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente asumate –

Nu este cazul.

5.6. Alte informații

Secțiunea a 6-a

Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

6.1. Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative

Nu este cazul.

6.2. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate

Nu este cazul.

6.3. Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale

Nu este cazul.

6.4. Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative

Nu este cazul.

6.5. Informații privind avizarea de către:

a) Consiliul Legislativ

Proiectul de act normativ se avizează de către Consiliul Legislativ.

b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării

c) Consiliul Economic și Social

Proiectul de act normativ se avizează de către Consiliul Economic și Social.

d) Consiliul Concurenței

e) Curtea de Conturi

6.6. Alte informații

Au avut loc consultări cu reprezentanții Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului entru corelarea dispozițiilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu prevederile legislației specifice domeniului turismului, în cazul măsurii referitoare la modificarea regimului fiscal aplicabil veniturilor obținute de persoanele fizice din închirierea pe termen scurt a unui număr de camere cuprins între unu și 7 camere inclusiv, situate în locuințe proprietate personală, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea, respectiv din prestarea de servicii de cazare.

Secțiunea a 7-a

Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ

7.1. Informarea societății civile cu privire la elaborarea proiectului de act normativ

Proiectul de act normativ se va publica pe site-ul Ministerului Finanțelor, potrivit dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, cu modificările ulterioare și se va discuta în cadrul Comisiei de Dialog Social la care participă reprezentanți ai organismelor interesate.

7.2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice

Actul normativ nu se referă la acest subiect.

7.3. Alte informații

Secțiunea a 8-a

Măsuri privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ

8.1. Măsuri de punere în aplicare a proiectului de act normativ

8.2. Alte informații

Având în vedere cele prezentate, a fost promovat prezentul **proiect lege pentru stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative** pe care îl supunem spre aprobare.

**MINISTRUL FINANTELOR MINISTRUL JUSTIȚIEI MINISTRUL TRANSPORTURILOR
ȘI INFRASTRUCTURII**

Alexandru NAZARE

Radu MARINESCU

Ciprian-Constantin ȘERBAN

MINISTRUL MUNCII, FAMILIEI, TINERETULUI ȘI SOLIDARITĂȚII SOCIALE

Petre-Florin MANOLE

AVIZĂM FAVORABIL:

VICEPRIM-MINISTRU

Marian NEACȘU

VICEPRIM-MINISTRU,

TÁNCZOS Barna

**VICEPRIM-MINISTRU,
MINISTRUL AFACERILOR
INTERNE
Marian-Cătălin PREDOIU**

MINISTRUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILORE PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

CSEKE Attila-Zoltán

MINISTRUL ECONOMIEI, DIGITALIZĂRII, ANTREPRENORIATULUI ȘI TURISMULUI

Radu-Dinel MIRUȚĂ